

CHARISTIA VINCULUM CARITATIS

ERENCES KÖZLÖNY

A szentségi Jézus imádása közben

megtisztultabb szemmel nézünk magunkba. Az Üdvözítő szokása szerint ilyenkor meghittebben vonz Magához bennünket, de érezhetőbben is hangzik el kívánsága. Nem érzélgésre tanít, hanem inkább átalakit: Szíve szerint érző és apostolkodó munkatársakat nevel belőlünk... ha mi is akarjuk! Olyan kevés az időnk a földön, hogy nem igen pazarolhatjuk üres áradozásokra.

Nézzük hát mit ért el bennünk az Eucharisztia! Belénk véste-e vonásait, elárasztotta-e bennünk erényeinek édes illatát? Észrevenni-e rajtunk, hogy naponta Krisztus érinti lelkünket-szívünket? Érzékeink nyugodt fegyelmézettségéből kisugárzik-e Jézus szelid lelkülete? Lüktet-e bennünk az édes Üdvözítő fáradságtalan munkássága? Avagy a beképzelt életszentség puha párnáján nyugszunk és hamis biztonsággal áltatjuk magunkat? Ott ragyog-e tetteinkben az önmagát közlő szeretet? Átnyilallik-e folyton rajtunk az Egyház, a lelkek ezer baja-bánata? Vagy talán rideg érzéketlenséggel haladunk el mások ügyes-bajos dolgai mellett?

Sokszor egy óráig is eltérdelünk az isteni Mester lábai előtt, és amikor kilépünk az életbe, egyszerre elfelejtjük, honnét jöttünk! Pedig imádásunk csak akkor igazán kedves, ha cselekedeteinkben folytatódik. A szeretet nem ismer megszakításokat: vagy él és irányít, vagy csak névleges. A folyó se szakíthatja meg folyását: az eucharisztikus lelkület se marad meg eucharisztikus erényvirágok nélkül. Ezek azonban nem a kéz összetevésében és az imák minél gyorsabb elvégzésében nyílnak ki, hanem önmagunk kővetkezésében kiüresítésében! Az eucharisztikus Jézus fenntartás nélkül nekünk adja magát, mi sem alkudozhatunk!

Mi az oka annak, hogy néhol egy-két lélek több eredményt mutat fel, fel, mint máshol százak? Egyszerű: Ebben az egy-két apostolban tüzet gyújtott az Oltáriszentség és ők nem oltják ki, hanem ápolják, felszítják... és szüntelenül osztogatják. A lomhák pedig mindent egymásra tolnak, mindentől fájznak, mert nincs, ami belülről melegítse őket! Mit csinálnak hát az ilyenek a szentségi Jézus közelében? Csak az ajkuk mozog: szívük néma. Csak azért mozdul meg, hogy üres érzélgéssel ámitsa önmagát.

Akkor beszédes a szíved, ha Jézus elől semmitse zársz el, Őt mindenüvé bevezeted, mindenről beszámolsz Neki... kifogásait örömmel hallgatod és kívánságait kemény áldozatok árán is teljesíted. Akkor mozgékony lelkiismereted, ha őszintén kutatod, hogyan tehetnél legtöbbet: Is-tenért, a lelkekért, az Egyházért, hazáért és a rábizottakért. Hogy azonban el ne tévedj, engedelmesen hallgass lelkiatyádra és előljáróidra. Az engedelmes és alázatos lélek útja egyenesen vezet az Ég felé.

Honnan magyarázható az, hogy egyik-másik nagyobb rendiköztség szinte alig mutat fel valamit, vagy aránylag keveset? Nincsen vállalkozó szellem, hiányzik a lobogó tűz. Éppen ezért senkinek sincs ideje, ha valamit végbe kellene vinni. A jó ötleteket, gondolatokat rögtön lecsépelik, nehogy kilendítsék őket a megszokott ósrégi kerékvágásból. Talpraesett új embereket nem szívesen látnak, mert azok a modern apostolkodás új útjaira terelnék őket...

A szentségi Jézus imádása közben elfogulatlanul szeretnénk Előtte kimilyni, hadd vonzzon bennünket és tereljen mindnyájunkat aratásba. Vonakodás nélkül viseljük a nap hevét és az élet zsviját, csakhogy minél több összetört és meghasonlott lélek béküljön ki a jó Pásztorral. Lemon-duk kedveskedéseiről is: hadd ölelje keblére eltévedt báránykáit! Ör-vendezünk, hogy Övéi vagyunk és alázatosan Érte dolgozhatunk! Ez a legnagyobb kitüntetésünk!

Ferences szentjeink az Eucharisztia előtt.

Írta Pálffy Erzsébet grófnő.

Baylon Szent Paszkál († 1592 Villarealban), az eucharisztikus művek védőszentje már pásztorfiú korában is oly nagy tisztelője volt az Oltáriszentségnek, hogy az Úr csodáit kedvéért. Amikor ravatalon fekve gyászmisét mutattak be érte, Úrfelmutatáskor felnyitotta szemét és halálában is üdvözölte a szentségi Jézust.

Sziénai Szt. Bernardin († 1444. Aquilában) zászlókat készíttetett, amelyeknek középebe a hófehér osztyát szőtték a Jézus nevét jelző I. H. S. betűkkel s ilyen zászlóval a kezében tartotta híres szónoklatait.

Pádúai Szt. Antal († 1232) számos oltáriszentségi csodája közül legismertebb, mikor Toulban az eretnek meggyőzésére, az Úr Jézus testével a kezében kivonult a templomtérré, ugyanakkor elővezettek egy kiéhezett szamarat és abrakkal kínálták. Az állat azonban feléje sem nézett az enivalónak, hanem leborult az Eucharisztia előtt.

Velencei Benvenuto († 1790) életének vezérfonalául e szavakat választotta: *Dicsérvük szünet nélkül az Oltáriszentséget!* — Feljegyezték róla azt is, hogy ha a tabernákulum előtt térdelt, arca természetfölötti fényben ragyogott.

Római Zakariás († 1340. Portugáliában) oly buzgó imádója volt az Oltáriszentségnek, hogy kérésére úrfelmutatás alatt egy kételkedő hívének Jézus emberi alakban megjelent a szentostyában.

Solignanói Pál († 1657 Galatinában) az Eucharisztia tiszteletének szentelte életét. A szentmiseáldozat bemutatása közben gyakran esett önkívületi állapotba, úgy hogy miséje két óra hosszat is eltartott, mégis mindig igen sok hívó hallgatta szt. miséjét.

Euphemius atya († 1640. Milionocóban) annyira szerette az oltáriszentségi Jézust, hogy nem elégedett meg a napi szentségi áldozással. hanem napjában többször lelkiáldozást is végzett, mondván: Meghálnék. ha nem tudnám Krisztust minden órában magamhoz venni!

Barello Kázmérről följegyezték, hogy farsang utolsó napjaiban reggel öt órától este hatig térdelt imádkozva a tabernákulum előtt anélkül, hogy közben csak egyszer is fölkelte volna az oltár lépcsőjéről.

B. Sezzei Károlyt azzal tüntette ki az Úr Jézus az Oltáriszentség buzgó tiszteletéért, hogy egyszer szentmise alatt a szentostyából fénysugara lövellt feléje és ez a sugár sebet ejtett szívéen.

B. Piegariói Herculan († 1451 Castelnovo) jóformán az Oltáriszentségből élt. Szigorú önmegtagadásai és bűjtjei közepette csak a szentmise bemutatása idején derült fel az arca.

B. Montefabriói Sanktes († 1390.) végtelen szeretetet tanúsított az Eucharisztia iránt s ezt meg is jutalmazta Jézus azzal, hogy betegsége ide-

én, amikor nem mehetett el a templomba, csodálatos módon mégis részt vehetett a szentmise cselekményén.

B. Potenzai Bonaventura éjszakánként csak két órát aludt, a többit a tabernákulumnál töltötte áhítatos imába merülve.

Szt. Lajos francia király, amikor hívták, hogy nézzen meg egy csodát (a szentségi ostyában megjelent a kis Jézus), így válaszolt: Hiszem Krisztus jelenlétét a legméltóságosabb Oltáriszentségben és nincs szükségem bizonyítékra!

Szalézi Szent Ferenc a terciárius genfi püspök, mihelyt valami baj vagy kellemetlenség érte, elment a templomba, hogy ügyét az oltáriszentségi Jézussal megbeszélje.

Páli Szent Vince, ugyancsak terciárius, soha el nem hagyta a házat anélkül, hogy előzőleg a kápolnába ne ment volna, Jézus segítségét kérni útjára és hazajövet ismét a tabernákulum elé térdelt. Nagy része volt az örökimádó apácák rendjének megalapításában.

Franciska Carrar di Bassano klarissza nővér († 1650) szinte kifogyhatatlan volt az Oltáriszentség iránti tiszteletnyilvánítások kieszelésében. Amikor szóba hozták előtte, így felelt: A világ leányai is találékonyak, ha tetszeni akarnak vőlegényüknek, mennyivel inkább azoknak kell lennünk nekünk, Krisztus aráinak!

Schlechtleitner Erzsébet († 1844) assisi ferences nővér annyira szerette az oltáriszentségi Jézust, hogy még 83 éves korában is, amikor a járás már hihetetlen erőfeszítésébe és fájdalomba került, minden reggel elvándorzott a templomba, hogy résztvehessen a szentmisén és megáldozhasson.

Manicor Teréz klarissza nővér oly heves vágyakozással várta a szentáldozás pillanatát, hogy bármennyire is iparkodott uralkodni magán, hangozó kiáltásban tört ki és sokszor önkívületi állapotba esett. A szentáldozás napján semmiféle ételt nem vett magához.

Anna Feria klarissza nővér cellájából egy kis ablak nyílt az oltárra s minden szabad pillanatát itt töltötte az oltáriszentségi Jézus imádatában. „Egész örökkévalóságomat szívesen itt tölteném“ — szokta mondani — „mert hisz itt van az én Istenem!.. Imádom Őt, szeretem Őt, dicsérem és hálát adok Neki. . . Úgy viselkedem mint egy szegény, ha a gazdag jövevény színe elé kerül.“

Csak ezt a néhány szentet és szentéletű ferences virágot ragadtam ki a szeráfi kertből, mert hisz' ha az Oltáriszentség valamennyi ferences tisztelőjét elő akarnám sorolni, meg kellene neveznem Szent Ferenc Atyánk valamennyi hű gyermekét. Szent Ferenc a maga, Eucharisztiaért égő szívét örökségül hagyta mindhárom rendjének tagjaira, és akiben él a ferences szellem, abban él az eucharisztikus szellem is. . .

AZ ÉSZAKAMERIKAI DETROIT ÁLLAMBAN megállapították, hogy a mintegy harminc milliónyi néger lakosság egyhatoda protestáns, katolikus mindössze 250.000, a többi pedig kommunista, vagy istentelen. Erre a terciáriusok elhatározták, hogy apostolságot vállalnak a négerök körében. Meghívják őket vallási megbeszélésekre, a megtérésre hajlókat bevezetik a katekizmust tanító csoportokba stb. A munka szépen halad és eredményes. Terciárius testvéreink pedig nemcsak lelkeket mentenek, hanem terjesztői annak a nagy katolikus gondolatnak, amely a színes fajok megvetését élesen elítéli.

Az életszentség próbája.

Irta P. König Anaklét O. F. M.

Az életszentség hosszú állhatatos munkának az édes gyümölcse. Hasonlít a kertészethez. A kertet felássák, kövektől, cserepektől megtisztítják, a magot nagy gondnal elvetik, száraz időben megöntözik és csak hosszú idő múlva élvezik termését.

A lélek kertje is ilyen. Mindnyájunk lelkében nagyon sok a terméketlenség, göröngy és bozót. A belső-külső embernek sokat kell csákányoznia, vadhajtásokat lemetszenie, a vad alanyba a krisztusi élet nemes ágait beoltania, az elhintetett isteni magot az imádság és a lemondás harmatával állandóan öntöznie és Jézus keresztjét mindennap nagy kitartással hordoznia. Ha valaki mindezt jószívvel végzi, az elhiheti magáról, hogy az életszentség törvényeit megtartja és jó úton jár.

A szentek életében található rendkívüli jelenségek nem az életszentség lényegéhez tartoznak, bár legtöbbször annak megkoronázásai. A szenttéavatásnál az Anyaszentegyház elsősorban a szentéletű egyének erényeit teszi szigorú vizsgálgódásának tárgyává; elsősorban az Isten iránt való szeretet hősi önátadását.

Húsvét napján avatta szentté szentséges Atyánk Szt. Ferenc Atyánk alázatos fiát, *Hortai Szalvator laikus testvérünket*, aki a tizenhatodik században élt. Megszámálhatatlan sok csodát művelt, az emberek egész nap zaklatták. Előjárói éppen ezért más kolostorba helyezték át, de új helyén is csakhamar ezrével keresték föl a bajbajutott emberek. Mindenkin segített. Senki sem tudta volna megmondani, de legkevésbé a szentéletű testvér, hogy életében hány csodát művelt. Az Anyaszentegyház mégis csak most részesítette a szenttéavatás különös fényében és megdicsőítésében. A rendkívüliségek ugyanis nem egyszer hátráltatták a szenttéavatás menetét.

Innét van az, hogy például 322 stigmatizált közül csak 62-t avatott az Egyház boldoggá-szentté. De az is áll, ha a rendkívüli kegyelmekkel bíró lélek egyúttal nagyon alázatos, engedelmes, a szenvedésben türelmes, áldozatrakész, akkor a rendkívüli mennyei többletek valóban az életszentség rendkívülőbb fokainak is kifejezői, mint pl. Szent Ferenc Atyánknál.

Mi tehát az életszentség legbiztosabb jele?

Az Isten iránt táplált szeretet. Ennek abban kell megnyilvánulnia, hogy a lélek Isten szent akaratát — mindenben — nagy jóakarattal és kitartó készséggel teljesíti. Ha ez nem karolja át életünk minden körülményét és lelkünk minden erejét, tehetségét, akkor ez a szó: *Istenem teljes szívemből szeretlek!* — hiú ábránd és szalmazaláng. Miként a legnagyobb ferences tudós, b. *Duns Skotus* mondja: Isten akaratá minden jó erkölcsnek és egyáltalán minden jónak legmélyebb forrása. Akaratunk a szeretet felszításához belőle meríthet annyi akaraterőt, amennyit csak kíván. *Szent Bonaventúra* ugyancsak azt állítja, hogy csak az szereti Istent, *aki mindenben azt akarja, amit Isten akar.* A ferences *Folignói B. Angela* pedig azt mondja, hogy Isten igazi szeretetének első és utolsó bizonyítéka az, hogy a szerető lélek aláveti akaratát a Szeretetnek. Szépen mondja Szalézi Szent Ferenc: Az Isten akaratához való ragaszkodás az erények erénye, a szeretet alapja, az alázatosság illata, a türelem érdeme, a kitartás gyümölcse. Szent Teréz pedig azt mondja, hogy „egyetlen törekvése legyen annak, aki az imádságos életre törekszik, — jól jegyezzétek meg, nagyon fontos — hogy elszántan igazítsa akaratát Isten akaratához. Ebben áll az egész és a legnagyobb tökéletesség, amelyet az

ember elérhet!" Hozzáteszi, hogy ő maga is szívesen megmaradt volna ezen az ösvényen, anélkül, hogy Isten az elragadtatások és látomások világába emelte volna. „Annyira meg vagyok győződve, hogy Isten akaratához való ragaszkodásom egymaga is elégséges ahhoz, hogy a tökéletesség legmagasabb fokára emelkedjünk.“

Azt kell mondanunk: mindenben, mindenkor!

Isten komoly szeretetének ez a próbaköve! Az életszentség elrejtett gyöngy, de elrejtettségét a szentírási kis dolgok „észrevétlenségeiben“ Jézustól és Szűz Máriától tanulta. Miként Jézus megváltói munkája halálával fejeződött be, de már Názáretben vette kezdetét végtelen értékben és érdemben: úgy a szent élet is a „csekély“ dolgokkal kezdődik, illetve azokon indul. Nagy hősi dolgokat ki nem akarna végbevenni? A legnagyobb művészi alkotások nem egyszer egyetlen vonásnak, simításnak köszönik világraszóló hírüket. Így az életszentség is.

Csak üres lelkek szokták azt mondani: Mit! csekélység az egész, nem fontos! Ezeknek válaszol Szent Ágoston: „A csekély dolog csekélység, de a csekély dologban is hűségesnek maradni, az a nagy dolog“. Egy jeles aszkéta pedig azt írja: Gondoljátok csak meg behatóan, hogy vajjon a mi Urunk Jézus Krisztus nem épp olyan nagy, éppen olyan élő egy kis ostyában és imádásraméltó mint a nagy ostyában? Nem azzal az imádási szeretettel veszem-e magamhoz a kis részecskét, mint a nagyobbat?

Így áll a dolog az életszentség nagy próbájában is. Isten akaratát szent a legkisebb dologban is, akármit is parancsol, vagy tanácsol. Nem szabad az életszentségre törekvő léleknek hanyagságból Isten szent akaratának legkisebb részecskéjét sem elveszítenie. Kis Szent Teréz semmit sem tagadott meg Istentől, bármit kért tőle! Íme az életszentség! „Jézus és én, mi ketten mindig megértettük egymást“. Íme a legbiztosabb jele az életszentségnek. Szent Pál ezt így írta: „Ugyanazt az érzést ápoljátok magatokban, amely Jézus Krisztusban is megvolt.“ Melyik az az érzés? „Én mindenkor azt cselekszem, ami Előtte kedves“. (Jn. 8. 29.) „Az én eledelem az, hogy Annak akaratát cselekedjem, aki engem küldött, hogy elvégezzem az Ő művét.“ (Jn. 4, 34.) Mindenben: a Szűzanya karján éppúgy, mint az ácsműhelyben, mert maga Jézus akarta mindenekelőtt önmagára alkalmazni későbbi mondását: „Jól van, derék és hú szolgám, mivelhogy a kevésben hú voltál, sokat bízok rád!“ (Mt. 25, 23.)

(Folyt. köv.)

A párisi művészek hamvazószerdája.

A párisi művészek minden év hamvazószerdáján megkapó ünnepséget rendeznek a S. Germaine templomban. Ennek során közösen imádkoznak azokért, akiknek az év folyamán meg kell halniuk. Az ima szövegét egy Villette nevű festő írta. Tőle származik az ünnepség gondolata is. Így imádkoznak:

„Üdvözölnek Téged, mielőtt meghalnak, azok, akiket képedre teremtéssel s arra, hogy művészi dolgokat alkossanak;

akik művedet szemlélik és szépségét a lélek egyszerűségében csodálják és nem törődnek a pokoli pénzzel;

a Te dicsőségedre alkotnak, hogy egykor jobboldon legyenek;

ezek köszöntenek Téged, Uram, haláluk előtt.

Mi művészek, akiknek a sötét arénában a világosság a fegyverünk azokkal szemben,

akiknek sem szemük a látásra, sem fülük a hallásra nincs,

de van szájuk a mi gúnyolásunkra.

Üdvözlünk Téged, Uram, halálunk előtt.“

Mária virága.

Irta P. Árvavári Agnellus O. F. M.

fuvalmával. Nyílt abban pirosszínű, mint a bíbor; kék, mint a nyári naplemente felhőtlen azurja; sárga, mint az arany; lila, mint az őszi alkony mikor a lenyugvó nap búcsúzóló hinti utolsó sugarait a földre és fehér, mint a frissen hullott hópehely, amelyen szikrázva törik meg a napsugár.

Május volt. A virágok javában nyíltak. Virágdíszben állott az egész kert. A kisleány kertjébe vezette atyját. Laurin király szívét túláradó boldogság töltötte el és nem győzte eléggé dicsérni, magasztalni azt a szépséget, amely a virágokban tündöklik.

— Mit csinálsz ennyi szép virággal? — kérdezte Laurin kis lányát.

— Mit? Leszakítom őket és csokorba kötve elviszem a virágot az égi Asszonynak. Nála a virágok még szebbek lesznek. Ami szépet a föld csak magából kitermelhet, azt virágokban Neki nyújtom.

— Gyermekek, hol van az az égi Asszony, akinek mindennap csokrot viszel legszebb virágaidból? Mutasd meg nekem is Őt. Szeretném látni.

— Mindjárt, atyám. Csak engedd meg, hogy előbb csokrot szedhessek. És a kislány fürgén lépdelt a virágágyak között, hogy közülük kiválogassa a legszebbeket.

Az ezernyi virág mind a maga faját kínálta. Egymás között suttogni kezdtek és ki hitte volna, hogy suttogásukban összevesznek. Mindegyik

A lovagias középkor sok szép legendát őrzött meg az utókor számára. Sokféle változatban, de mindig gazdag tartalommal elő-előfordul a középkori legendás gyűjteményekben Laurin király és virágos kertje. Ez a király valahol a tiroli hegyek között élt. Bölcsességével és jóságával mindenkit megnyert. Alattvalói a legnagyobb szeretettel és tisztelettel viseltettek iránta.

Laurin király egyetlen ö-röme leánya volt! Azártatlan, szép, nyíló-tavaszi lélek. A krónikák följegyzése szerint szépsége vetekedett a napkel-tével, mikor az első hajnalpír bíborcsíkot sző a báránnyel-hők habfehér selymébe.

— Atyám, oly szép a tavasz — mondotta egyszer — s oly gazdagon pompázik minden a tavaszi napsugárban. Adj nekem kertet, hogy virággal ültessem tele.

A királyi atya szíve teljesítette leányának kérését s a kertbe csakhamar ezernyi virágot cirógatott a tavaszi napsugár a langyos zefir lágy

a maga szépségét ismerte el elsőnek. A kis százzszorszép dicsérte a maga szépségét. A szegfű nyomban magát mutatta a legszebbnek. A rózsza pedig szinte haragra lobbant, amiért szépségét mások kétségbe vonták... és így tovább...

A kislány egy percig hallgatta ezt a vitát. Hófehér kezével cirógatta a virágokat, és mintha értené viszálykodásukat, megvigasztalta azokat, amelyeket nem ruházott fel a természet oly gazdagon szépséggel. Ment egyikőtől a másikhoz. Mindegyiket megsimogatta, de egyiket sem tépte le. Lehajolt a százzszorszéphez és kelyhébe súgta:

— Szép vagy kis ártatlanság, de mégsem téged választalak — és csókot hintett reá.

Letérdelt a szegfű mellé:

— Szép vagy, kedves vagy szegfű. A színek minden ruhája rajtad van, de mégsem téged választalak! — Megsimogatta és továbbment.

Megállott a rózsza előtt. Sokáig elnézte.

— Szeretlek. Gyönyörű a termeted ruhádnak gazdagon olvadozó színeiben. Élvezem kellemes illatodat és szép vagy a szépek között, de mégsem téged választalak — és hosszan elbabusgatta.

A liliom távolabb állott és a tavaszi szellő lágy fuvalmára szerényen meghajtotta harmatgyöngyökkel díszes koronáját. Édesen bódító illata a levegő szárnyán feléje szállt, de szerényen hallgatva elrejtőzött versengő virágtársai elől.

A kislány feléje közeledett. Megállott előtte és köszöntötte:

— Mily szép vagy te makula nélküli liliom. Szébb vagy a frissen hullott hónál. Színed az ártatlanság ruhája. Illatod tisztább, mint a reggeli szellő a fenyves hegytetőn. Az égnek küldöd illatodat, mert te menyeyei virág vagy. Téged választalak! — és szívéhez ölelte.

Laurin király leánya után haladt. Erdő szélére értek. A lombok sutogva üdvözölték őket. A játszsi szellő pajkos kedvével ott bújkált az ágak között. Fölöttük a madarak csicsergő dala zengett. Előttük az erdő rengetege terült el. Mögöttük a királyi vár távoli tornyai meredtek ég felé és a vetések fölött víg fehérgalambraj keringett magasan. Úgy látszott, mintha forgósél játszana valami nagy rózsás fátyollal.

Egy útkereszteződésnél állottak meg, hatalmas kép előtt. Egy Asszonyt ábrázolt. Szende mosollyal Gyermekeit tartotta ölében. Szébb volt mint a napsugár, amely tavasszal beragyogja a határt.

A kislány előrelépett a liliomcsokorral. Laurin király figyelte gyermekét, mit fog vajjon csinálni? Leánya a kép előtt csengő gyermekhangon imádkozni kezdett.

— Égi Asszony, ez a virág volt ma kertemnek legszebb gyöngye. Neked hoztam. Legyen a tied.

Laurin király szeméből néhány könnyecsepp gördült ki. Könnyfátyolos szemén át látta, hogy az égi Asszony a liliomok után nyúl, és hallotta, amint kedves hangon szólt leányához:

— Köszönöm, kedves gyermekem. Én is ezt a virágot szeretem a legjobban összes virágaid közül. A liliomnál nincsen szébb virág a földön. Ez a virág igazán menyeyi virág. Én is ezt választom! — és eltűnt.

Laurin király csak nézett. Nézett merően, de már csak az előbbi képet látta. Úgy tűnt fel neki azonban, hogy most sokkal szebben ragyog az égi Asszonynak és Gyermekének szeme, mert a liliomcsokor nekik küldte fel illatát.

Laurin király hajdani virágoskertjének helyén ma már csak kopár sziklák merednek ég felé a tiroli hegyek között. Az égi Asszony, május Királynője azonban még ma is édesen mosolyog a világra és minden kis másuji virágra, amelyet a szeretet Neki ajándékoz.

Itt a Nagy Király!

Irta Békés Józsefné, Paula nővér.

Nekünk, Szent Ferenc gyermekeinek különösképpen kötelességünk egyengetni, diszítgetni, ünnepélyessé tenni az Úr útját, mert rendünket érte az a kitüntetés, hogy a szentek seregének soraiból kiválasztva méltónak találtatott a legméltóságosabb Szentség oltáregyleteinek védőszenyéjévé választatni, rendi szellemünk hűséges követője a legkisebb testvérek legkisebbike, a tanulatlan kis pástorgyermek, majd laikus testvér, *Szent Paskál*. A legnagyobb Szentség mellé emelve mint védője, rendezője az oltároknak, amelyekre az Eucharisziát elhelyezik.

Méltán feltehetjük tehát, hogy figyelme elsősorban felénk irányul a nagy seregszemlén. Vajjon lelkünkben milyen oltár készült? Örömmel vezeti-e hozzánk az Úr Jézust? Fölismeri-e bennünk testvéreit?

Hogyan vette Ő magáéhoz, mi volt a szívében? Szeretet! Szeretett! Mindig csak szeretet! Szeretett mindenkit. Szerette Istenét és teremtményeit. A szeretettel telt szívbe rosszaság nem fér, de mint a mágnes vonza az örök Szeretetet, hogy Vele egygé legyen, Benne éljen.

Eljön az Úr Jézus, mert szent Királyunk megtérített minket. Nélküle talán már elveszett volna nemzetünk a sötét pogányságban. . . Mikor a mohácsi vész után leapadt a magyarok száma és bújdosnak berkekben, nádasokban, nehogy a vad muzulmán foglyul elhurcolja őket, jött az igaz barát, Szent Ferenc fia, hogy megvigasztalja a népet, hogy hitét el ne hagyja és tovább is terjedjen Istennek országa.

Jön az Úr Jézus, mert hazánk Szent Anyjának országa!

Jön, hogy mi is Hozzá menjünk, mint gyermekek Atyánkhoz. Sok kegyelmet, malasztot akar adni, hogy lelkünk ragyogjon s bennünk önmagát lássa.

Jön, hogy az elhagyott árvákat megvigasztalja.

Jön, hogy fölébressze a lelkeket, és aztán keblére melengesse őket.

Jön, hogy fölébressze a szunnyadó lelkeket, és aztán keblén melengesse őket.

Melegséget hoz a jéghideg szívekbe és meggyógyítja a töredelmes lelkeket.

Szeretetet oszt, mert szeretetre vágyik. Adjuk át magunkat Nekik! Boldogok, akik teljesen az Övéi!

Szt. Paskál most kopogtass szívünkön, hogy a nagy napokban csak Jézusra figyeljünk!

Egy régi ház felirata.

Egy tiroli ház homlokzatára írta fel ezt a kis verset gazdája tán kétszáz évvel is régebben, de mi is megszívlelhetjük:

*Ha valami jót tehetnél,
Tedd s másokra ne ügyeljél,
Mert a nyelvek soh' sem állnak,
Minden dolgot megbírálnak.
Egyik jót mond, másik rosszat,
Magasztalnak, lepiszkolnak,
Ám kedvére, jól megjegyzed,
Mindenkinek, soh' sem tehetsz!*

Krisztus útján.

Írta P. Roznik Rajnér O. F. M.

Végső dolgok.

Az utolsó ítélet.

Az a szemléltető és eleven leírás, amellyel az Úr Jézus utolsó ítélet lefolyását elénk tárja, még a fásult közönyösségekben elmerült lelket is megdöbbeníti. Belényilallik a kiméretlen igazság, hogy mindenért számat kell adni, a legtitkosabb tervekért csak úgy, mint a nyilvános cselekedetekért...

De a józan ész is diktálja, hogy ennek így kell lenni. Az Isten, az igazság Istene tartozik önmagának vele, hogy kinyilatkoztatott igazsága ellen vétőket az eszes világ előtt megbüntesse, azokat pedig, akik gyermeki hódolattal és alázatos önfegyelmességgel az Ő igazságát életük irányítójául tekintették, érdemükhöz mérten megjutalmazza. A kimondott isteni szónak teljes érvényesülést kell nyernie kivétel nélkül a föld minden emberére vonatkozólag. Felelőtlenül nem cselekedhetik senki, még a szuverén uralkodók sem. Akinek akarata indította el a létbe az addig nem létező világot, és akinek akarata tartotta fenn kezdetétől fogva a világ végéig, Annak az emberekkel közölt akarata kell, hogy hiánytalanul igazolást nyerjen. Ez pedig a feltámadás után az utolsó ítéleten lehet!

Hogy ez a nagy igazság még jobban áthathassa egész benső világunkat, pontokra osztva röviden összegezem az egészet úgy, miként a fentleírt szövegből és a Szentírás más idevonatkozó helyeiből kiviláglik.

1. A világ végét nagy és rettenetes felfordulás előzi meg. A „bűn embere,” az Antikrisztus látszatra diadalmaskodik a lelkeken. „És megadaték neki, hogy harcoljon a szentekkel és legyőzze őket. . . És imádák őt mind a föld lakói, akiknek neve nincsen beírva a megölt Bárálynak életkönyvébe. . .” „És nagy dolgokat és káromlásokat beszélő száj adaték neki a cselekvésre negyvenkét hónapig.” (Jel. könyvve 13. 5—8.) — Ez a győzelme rövid ideig tart tehát. Dániel próféta is ilyen rövid időről beszél. (7. 25.) De ez alatt diadala nagy lesz, annak dacára, hogy „az egész világon — ekkor már — hirdettetik az evangélium.” A nagy hitettség idején megjelenik a földön Henoch és Illés, és sokakat megtérítenek az Antikrisztus követői közül. „Ime én elküldöm nektek Illés prófétát, mielőtt eljön az Úr nagy és rettenetes napja.” (Malak. 4, 5.) És: „Illés eljön és majd helyreállít mindent.” (Máté 17, 11.) „Henoch tetszett Istennek, és a paradicsomba vitették, hogy a népeknek bűnbánatot hirdessen.” (Sir. 44, 16.) A megtértek között lesznek zsidók is: „az utolsó napokban visszatérnek (a zsidók) az ő Urukhoz-Istenükhöz.” (Mózes V. 4. 20.) Így lesz az Antikrisztus legyőzése után: „egy akol és egy pásztor.” (Ján. 10. 16.)

Ehhez a nagy erkölcsi harchoz, mint utolsó felvonás, csatlakozik az elemek harca. „Ime, jő az Urunk irgalmatlan napja, hogy bosszúval és izzóval raggal telve pusztasággá tegye a földet és elsöpörje színéről bűnöseit. Az ég tündöklő csillagai nem árasztják fényüket... Töréssel megtöretik a föld... ingadozással ingadoz a föld, mint a részeg.“ (Izaiás: 13. 9. és 24. 19.) „Tűz jár előtte és megemészti köröskörül ellenségeit...“ (Zsolt. 96, 3.)

A világ azonban nem semmisül meg, csak átalakul szebbé és jobbbá. „Új eget és új földet várunk, melyekben az igazság lakik.“ (Péter II. 3. 21. 1.) Erről írja Szt. Ágoston: Nem a világ maga, hanem csak annak alakja fog tűz által elpusztulni. — Isten nem semmisíti meg nagy alkotását, csak a bűn rontását igazítja helyre.

2. A világ végének idejét teljes homály fedi. „Azt a napot azonban, vagy órát senki sem tudja, még az ég angyalai sem, hanem egyedül az Atya.“ (Máté 24. 36.) Az előzményeket közölte velünk az Úr, hogy a nagy próba idején az akkorélők állhatatosak tudjanak lenni, de az idő teljesen bizonytalan. Szörnyen tévednek tehát az adventisták és a „komoly (?) bibliakutatók“, akik pontos időket — ó már hányszor — állapítanak meg a világ végének bekövetkezésére. Már hányszor nevetségessé váltak jövendöléseik be nem teljesülése révén és mindig akadnak oktalan emberek, akik hisznek nekik... Sokaknak veszte származik tudatlanságukból!

3. Amikor elkövetkezik az óra a világ végéhez: „megrian a harsona és a holtak feltámadnak rothadástalanul.“ (I. Kor. 15. 52.) A közvetlen előző pillanatban valami elemi katasztrófa a földön még életben levő embereket elpusztítja olyanképen, hogy az igazak a tisztítóhely kinjait is elszenvedik. És mikor így megszűnt az élet a földön, akkor érinti az Isten ereje a föld elemei közé vegyült emberi testekhez tartozó részeket és egyesíti őket úgy, hogy mindenki abban a testben támad fel, amelyben élt. Ennek a jeladása lesz az angyalok harsonája. E pillanatban feltűnik a kereszt az ég felhőiben és a feltámadtak vonulnak az Úr Jézus által meghatározott helyre, hogy ítéletet halljanak. Természetes, hogy az emberek megismerik egymást. Jellegzetes egyéni sajátágaik megmaradnak.

4. Az Úr Jézus nagy hatalommal és dicsőséggel jelenik meg az ítéletre.

Az első húsvét reggelén levetette az álruhát, amelyben elrejtette fönséges isteni lényét és felöltözött dicsőségének fényében. Így jelenik meg angyalainak fényes kíséretében. Az egész világon egyszerre támadnak fel halottaikból a világon valaha élt emberek, egyszerre tűnik fel mindenhol a tündöklő kereszt, és egyszerre jelenik meg mindenkinek szemeláttára az Ítélobíró, hogy kimondja a végérvényes döntő szót a jók és rosszak felett. Ezt fejezi ki a Hisekegy: *onnan eljövendő ítélni eleveneket és holtakat.* Eleveneket, kik az örökélet számára maradtak fel, vagyis jók; holtak, akik az örök kínra taszítatnak, akik elveszítik az Istent, az igaz életet, vagyis a bűnösök. Ez a Szentírás sajátos kifejezése. — Az emberek önmagukat és egymást is a lélek szemével látják a feltámadás után. Az Isten mindent leleplező világosságánál látni fognak minden jót, minden rosszat. — Mily öröm lesz ez a jók számára? Ép oly felfoghatatlan és kifejezhetetlen, mint minden, ami az örökkévalóságra vonatkozik. Mily örömmel látják ragyogni azt a keresztet, amit nyögve, szenvedve ugyan, de Jézus szavára szeretettel viseltek! Mennyire megrettennek ellenkezőleg azok, akik gúnyolták, megvetették... És Jézus szeme áthatol mindenben és fölfed mindent, és osztja a megdicsőült igazság mértéke szerint a jutalmat és büntetést, kinek-kinek érdeme szerint. És jobbjára állítja az irgalmasság testi és lelki cselekedeteit érte gyakorló hűséges követőit, és baljára a hitetlen gonosztevőket és a bár lélekben hívő, de hitük szerint nem élő bűnösöket!

Mily rettenetes lesz e pillanatban a szelid és alázatos Úr Jézus tekintete, mellyel végig méri az előtte önmagukba roskadt, bűnüknek gonosz-ságára ráeszmélt kárhözottakat. . . Krisztus igazát hirdetik az üdvözültek, megértik az elkárhozás szörnyű ítéletét, helyeslik azt, tehát ők is kimondják reájuk a végítéletet, miként az apostolokról és bennük a többi igazról mondja a Szentírás: „*Ti kik engem követtetek, az újjászületéskor, midőn az Emberfia az ő fonségének trónján fog ülni, ti is tizenkét széken fogtok ülni, ítélvén Izrael tizenkét nemzetsége felett.*“ (Máté 19. 28.) És: „*az igazak fogják ítélni a népeket.*“ (Bölcs. 3. 8.) Az igazak magukra hivatkozva is ítélnék, mintegy azt mondják: ahogyan mi követtük Krisztust és így üdvözültünk, ti is megtehettétek volna!

De hirdetik az Úr Jézus ítéletének igazvoltát úgy az igazakra, mint sajátmagukra az elkárhozottakra is. Mindent megértének, mindent belátnak, de már késő, szomorú sorsukon nem tudnak változtatni. Amíg tudtak volna, nem akartak, most már lehetetlen.

És felhangzik az Úr Jézus szava: *Távozzatok az örök tűzre. . .* És rémes kiáltásokkal elrobognak, hogy bűnhődjenek megátalkodásukért. . . Utána végtelen szeretettel hangzik: *jöjjetek, Atyám áldottai és birjátok a világ végtétől fogva nektek készített országot!*

Az Isten mindenben igazolta magát, szavát, fenyegetését beteljesítette és bevonul győztes seregével az égbe, hogy a lélekkel együtt a test is élvezze a jutalmát.

5. *A jók és rosszak elválasztása örök és végérvényes.* Ezt bizonyítja Üdvözítőnknek a dűsgazdagról és a nyomorult Lázárról mondott példabeszéde. Eszerint midőn a kínok gyötrelmei között vergődött a dűsgazdag, meglátta messziről Lázárt Ábrahám kebelében (az Ószövetségben még nem az égben voltak az igazak) könyörgött Ábrahámnak, küldje el Lázárt, hogy ujját vízbe mártsa, hűsítse nyelvét. Ekkor a többek között ezeket mondotta Ábrahámnak: „*Köztünk és köztetek áthághatatlan mélység tátong, hogy akik innen át akarnának hozzátok menni, ne tudjanak, sem az onnévvalók ide át ne jöhessenek.*“ (Lukács 16. 19—26.) Ha a pokoltornáca, — itt voltak az Ószövetségben az igazak a megváltásig, — és a pokol között is ilyen áthatolhatatlan úr volt, mennyivel inkább áthatolhatatlan az a távolság, mely az ég és pokol között van! Az elszakadás tehát végleges. Soha többé nem látjuk egymást. Ez valóban borzalmas elválás a bűnösre nézve! Ettől rettegjenek a világ fiai, kik irtóznak a válás gondolatától. A halál után van az igazak számára örvendetes találkozás az égben. És van a bűnösök számára is egymás között, de ebben nincs öröm, csak fájdalom és kínlódás. A boldog egymásratalálás csak az Isten szeretetében van. Aki ezt bírja, annak a haláltól, de még a világitélettől sincs oka félni. . . A szeretet erősebb mindennél. . .

Vianney Szent János Szűz Máriáról.

Szűz Mária szíve oly gyengéd szeretettel viseltetik irántunk, hogy az anyák szíve mind összevéve csak egy darab jégnek tűnik fel mellette.

A szent Szüzet gyakran anyához hasonlítjuk, de ő sokkal jobb mint az anya, mert az anyák legjobbika is megbünteti néha gyermekét, ha ellenére tesz, sőt meg is veri és azt hiszi, helyesen cselekszik; míg a szent Szűz olyan jó, hogy mindig szeretetteljesen bánik velünk és sohasem büntet meg.

A Fiúnak igazsága van, de az anyának csak szeretete.

Szent Ferenc az Oltáriszentség imádója.

írta P. Juhász Vince O. F. M. Betlehem.

Ismeretes Szentatyánk nyilatkozata Rendünk alapítójáról: «A legközelebb ről követte Krisztust». E lakonikus szavak úgy értelmezhetők, hogy az apostoli idők óta Assiszi szentje jutott a legközelebb Isten Fiához szemlélődésének párhuzamánál magas foka által — és ő utánozta a leghívebben a testvért, aki földi életmódját: ugyanazon titokzatossá Krisztus — közelsége által.

Lehetetlen, hogy e szeráfi lélek, amely folyvást izzott és olvadozott Megváltójának szerelmétől, hideg és közömbös maradt volna az Eucharisztia előtt. Nem: ő a kenyér színében közöttünk Lakónak pusztá gondolatára ismét csipkebokorrá vált, mint Szűz Mária: a miszlikus Rózsa isteni Fiának szemléletében.

Oh, ha valaki le tudná festeni az oltár elé boruló Szeráfot! Arcvonásait midőn szolgált a szentmisén! A pap kezében magasra emelt Áldozatra irányított tekintetét! Facchinetti¹⁾ egy ilyen képről se tud...

A földi vándor miszlikus élményei, a néhány pillanatnyi elragadtatás idején kívül, sohasem olyan élesek, mint az érzékek nyújtotta tapasztalat. «Most tükör által homályban látunk» — mondja Szent Pál, az ő korában használatos fémtükrökre célozva.²⁾ Szeráfi Atyánk is érezte ezt. Kizárólag Krisztusra szomjazó lelke ezért találta kielégülését az Eucharisztiaiban és ezért lett Krisztus Teste legdrágább kincse a Földön:

«Mert mit sem láthatok testi szemecimmel Isten magasságos Fiából, csak az ő szentséges Testét és Véréit...» írja Testamentumában.

Gyalogosan járt apostoli útjain és szemlélődésbe merült; de ha templom tornyot látott a szemhatáron, rögtön a porba omlott társaival együtt, és elsuttogta az «Imádunk Téged» kezdetű fohászt. Ezt Végrendeletébe is belefoglalta. (Szent Ferenc legendája Szent Bonaventúra szerint).

«Ha módját ejthette, naponkint hallgatott szentmisét, bármennyire beteg volt is» — beszéli a Tökéletesség Tükrének szerzője. Sabatier e sorokhoz fűzött jegyzetében közli a szeráfi pátriárka legmeghittebb barátjának, Leó testvérnek kéziratát: «Boldog Ferenc, ha valamely napon belegség miatt, vagy más kényszerítő okból nem tudott a szentmisén résztvenni, felolvastatta magának az aznapi mise evangéliumi szakaszát. Így szólt ugyanis: — Ha nem lehetek ott a szentmisén, akkor lelki szemecimmel imádom az Úr Testét... Miután az Evangéliumot meghallgatta, illetőleg elolvasta, mindig megcsókolta azt szent áhitattal». Celánói Tamás és Szent Bonaventúra legendáiban olvassuk, hogy Istennek ama szentje csaknem minden áldozásakor elragadtatásba esett.

Ígazsága van tehát Sabatier-nek (id. m.) midőn a Tökéletesség Tükrének 65. fejezetével kapcsolatban, (amely a Poverello főájtatosságaként fűteti föl az eucharisztikus szellemet) ezt állítja: «Semmi se mutatja (e fejezetnél) világosabban, mily közel állott e mű írója a Szegénykének lelkéhez... Még Celánói se tudta ily tisztán fölfogni hősének lelkivilágát: az ő könyvében Francescónak az Oltáriszentség iránti áhitatgyakorlata csupán egy a sok közül». Ugyanezt vallja Facchinetti is (id. m.).

A szeráfi Rendalapító külső tevékenységének legfőbb mozgója szintén a szeretet isteni Foglya volt.

Az első szöveget, amellyel az ifjú remetét isteni Barátja nyilvános működésére szólította föl, így hangzott: «Nem látod, hogy templomom romladozik? Menj hát, és állítsd helyre számomra!» (A három lárs legendája stb.) És Isten barátja rögtön hozzálát San Damiano templomának tatarozásához, amelynek magányában a Feszület megszólalt, 1266-ban.³⁾ Utána Szent Péter templomának rendbehozása következik; 1209-ben pedig már a Porciunkulákápolna javítása is befejezést nyer. Az Úr Testének ez utóbbi hajléka maradt számára a legszebb hely a világon. Innen indult Franciaországba.

¹⁾ Sabatier Pál: Speculum Perfectionis, Párizs, 1898. Facchinetti: San Francesco d' Assisi, Milánó, 1921.

²⁾ A Szentföldi Múzeumban látható lesz két ilyen fémtükör.

³⁾ Az időrend meghatározásában Facchinetti id. művét követjük.

mondván, hogy azért választja belmissziós területül, «mert lakói minden nép között kiváltképpen tisztelik az Úr Testét», amint ő az Oltárszentséget mindig nevezte. (Tökéletesség Tükre.)

Evangéliumi életformáját is egy szentmise alkalmával hallott evangéliumi szöveg (Máté 10, 7–14.) határozta meg az Angyalos Boldogszony templomcsokájában 1209. febr. 24-én (Szent Bonaventúra). Midőn rendet készült alapítani, akkor is szentmisét mondott egy szentéletű pappal, aki azután háromszor fölülötte a misekönyvet. Az így kapott három szentszövegöt (Máté 19, 21.; u. o. 10, 9–10.; Lük. 9, 23.) alkotta szent pátriárkánk első és legdicsebb fiainak élelprogramját (Szent Ferenc kis virágai, I. fej.).

Apostolkodásának legkiemelkedőbb célja ugyancsak a Corpus Domini fölmagasztalása volt. Mikor még egyedül élt, bejárta Asszisi környékének falvait és templomait, seprőt vivén magával, az elhanyagolt egyházak tisztogatására. Szentbeszéd után maga köré gyűjtötte a papokat, és halkán lebeszélte őket, hogy nagy gondot fordítsanak a templomok, oltárok és mindannak csinoságára, ami az isteni titkok ünneplésére szolgál. (Tökéletesség Tükre 56. fej.).

Midőn az Úr testvérekkel ajándékozta meg őt, néhányat távoli tájakra küldött sok szép tiszta szelencével, hogy ha az Úr Testét akárhol kevésé illő helyen találják, áhitattal azokba helyezték. A grecció-i (olv. greccsó-i) barátok mindmáig mulogatnak két kis gyertyatartót, kelyhet és olysasütőt. Szerintük ezeket a szent Atya magával vitte apostoli útjaira, amelyeket mindig szentmiseáldozattal iparkodott egybekötni. Így lőrlént ez magában Greccióban is. Ekkor mint szerep prédikált a Jászol első utánzata előtt.

Az ősrégi festmény, amely ama barlang oltára fölött látható, némiképp az eucharisztikus Szent Ferenc művészi ábrázolásának is tekinthető. A sovány, tiszta, szellemivé szépült arceről sugárzó misztikus gyönyör, béke, szeretet lelkemben eltörölhetetlen nyomot hagyott hátra. Az olysasütő, ma a haladók számára rendelt Útravaló készítésére szolgál.

Boldog Ferenc, hogy az oltárszekrény Lakójának imáadását azokban az országokban is előmozdítsa, ahová személyesen el nem juthatott, levelet írt az egész keresztény világhoz, buzdítván a híveket, járuljanak az Egyház szentségeihez, «mert aki nem eszi az Úr Testét és nem issza az Ő Vérért, az nem léphet Isten országába» (Wadding: Annales, I. k., Quaracchi, 1931.). Az összes egyháziakhoz írott üzenetében (l.: u. o.) a szentségtartók, korporálék, oltárterítők és kelyhek hitványságát panaszolja, valamint az átváltoztatás szavait tartalmazó írásk elhajlása és lábbal tiprása ellen tiltakozik. (Végrendeletében meghagyta fiainak, hogy az ilyen írásokat vegyék magukhoz és tegyék illő helyre.). E körlevél kézbesítését rendjének előjáróira bízta. (A kisebb Testvérek valamennyi öréhez intézett levél. I. Wadding, id. m.). A világi hatalmasságokat is külön írott üzenetben szólítja fel arra, «hogy az Úr Testét és Vérért szeretettel fogadják magukba».

(Wadding: id. m.). Rendjének papjaihoz írott levele (l.: u. o.) főképp arra buzdít, hogy tiszta szívvel járuljunk e nagy szentséghez, mert «ha Szűz Mária tiszteletben áll azért, mert méhében hordozá Őt; ha Ker. Szent János reszkelett és nem volt rá bálorsága, hogy érintse az Úr szent fejét; ha a Szentsérről, ahol rövid időn át pihent, oly nagy áhitat tárgya: minő szent, igaz, és méltó kell, hogy legyen az, aki már nem a halandót, hanem az Örökké valót és Megdicsőültet fogadja szívébe és ajkára?»

E nagy igazság bírta rá őt arra, hogy a pappá létről lemondjon. Celánói szerint angvált látott Vicalvi kolostorában, aki tiszta vízzel telt kristályüvegcsét mulatott neki mondván, hogy ennél is tisztább kell, hogy legyen az áldozópapnak lelke.

De ugyancsak az Úr Teste iránt való halártalan szeretetnél fogva óvakodott attól, hogy pálcát törjön az oltár szolgálai felett. Intelmeiben⁴⁾ ezt olvassuk: «Jaj annak, aki őket lenézi: még ha a bűnben leledznének is, akkor sincs rá joga senkinek, hogy itélkezzék fölöttük. Aki ellenük vétkezik, nagyobb bünt követ el, mintha a világ összes többi emberét bántalmazná». Celánói jegyezte föl ama nyilatkozatát, amely szerint, ha égből szállott angyallal és katolikus pappal találkozónék, előbb a papot köszöntené kézsókkal, és csak azután az angyall...

⁴⁾ Regula et Testamentum S. Francisci, Antwerpen, 1692.

Kell-e több bizonyíték arra, hogy szeráfi Atyánknak a szentségi Jézus volt Istene és Mindene? Bár az lenne a szent valamennyi követője számára! Akkor vigasztalóbb képet nyujtana a világ!

Hányszor mentett ki már, midőn a vizek lelkemig hatoltak! Vad hegyi palatok rohantak át a lelkemen: ha Ő meg nem véd, szentségi jelenlétével, tán kibírhatatlan veszélyek zúdultak volna rám. Reá gondoltam tehát, midőn otthon valék, midőn az utcán jártam, mikor lefeküdtem és mikor fölkeltem. A szentségimádás kötött össze Vele és az eucharisztikus szellem szolgált homlokdíszül, és az átváltoztatás édes ígét írtam lelkem ajtófélfáira és kapuira. (V. ö.: Móz. V. k. 6, 7–9.), hogy állandóan Őrá figyelmeztessenek!

A terciárius szabály magyarázata.

Irta József testvér.

A ferences terciáriusnak elsőrendű kötelessége az Oltáriszentség tisztelete és imádata. Még ennél is lényegesebb azonban, hogy az *eucharisztikus lelkiséget kialakítsuk magunkban.*

Szabályainkból tudjuk legvilágosabban, milyen a terciárius szellemből származó eucharisztikus lelkület.

Ezt az isteni szándék alapján leghelyesebben így fogalmazhatjuk meg: Krisztus Jézussal együtt élünk és dolgozunk a teljes Szentháromság dicsőítésére.

Ez nagyon tág értelmű sokak számára. Bizonyára gyakran hallottuk gyűléseinken, lelkigyakorlatainkon. Bár a legnagyobb és lényegében mondja ki az igazságot: mégis érthetetlen, vagy talán mondjuk inkább így: reánk hatástalan volt ez a kijelentés... Elhangzott szó volt a sok közül.

Szabályaink második fejezetét: „A fegyelmezett életmódról” olvassuk el mindennap egyszer a kongresszusig és az egy-egy pontnál hozzáfűzött magyarázatot és kifejtést vegyük elmélkedésünk tárgyává. És azt a kegyelmet kérjük önmagunk részére, hogy ezeknek pontos betartása legyen eszentül állandó lelkiigényünk.

A harmadikrendbe senkit nem kényszerítenek. És ha már önként letettük a fogadalmat, vagy beöltöztünk a szent ruhába, akkor ezzel nyíltan kijelentettük az Isten színe előtt: komolyan akarlak Téged, csak Téged — és minden mást csak Teéretted szeretni.

Az eucharisztikus lelkületnek lényeges jellemvonása az *önzetlen és megértő szeretet.* Hányszor látjuk és tapasztaljuk, hogy ezek az erények nagyon is hiányoznak a „jőhírben álló” terciáriusok lelkéből!

Önzetlenségre maga Jézus tanít. Azért rejtezett kenyér színe alá, hogy segítő, erősítő lelki táplálékunk legyen; gyógyító és vigasztaló barátként velünk együtt éljen, örvendjen, szenvedjen és végül örökre egyesítsen bennünket magával az ég örök örömeiben.

Az önzetlenségnek igen szép példáit látjuk sok terciárius községben. Csak az a baj, hogy *nem mindenki*ben ég ez a legtisztább jézusi szeretetláng.

Az egyik belebetegszik és tönkre megy a sok elvállalt, vagy mondjuk így: rá rakott tehertől. Hiszen nem tud ellentmondani és nem talál-nak másvalakit, ha egy újabb kérdésről van szó, és mivel eddig már olyan-nyira bevált, most ismét csak ő lesz az áldozat.

Az előljárósnak résen kell lennie és ezeket az állapotokat erélyes kézzel meg kell szüntetnie. *Jézus mindenkitől sokat követel, mert min-denki*nek sokat ad. Tessék az engedelmesség erejét felhasználni és min-

denkit munkába állítani és viszont senki — aki magát terciáriusnak hiv-
vatja — ne vonakodjék a készséges áldozatoktól, ha azokra ideje és
módja van!

Ha ezt nem találjuk meg általános vonásként a rendiközségekben,
akkor az semmit sem ér! Hiúskodó, kevély és lanyha lelkek kaszinója az
ilyen rendiközség, és nem a krisztusi élet annyira komoly és nagyrahitott
továbbvivője.

A megértő szeretetet a szabályok iránt kell elsősorban tanusítanunk.
Aki nem éli bele magát a szabályok felépített és valóban krisztusi világá-
ba, az csak ajkával dicséri az Urat, de szíve távol van Tőle! Az igazi ter-
ciárius az övben és a vállruhában a szabályok kivonatát szereti!

Miért hivatkozom csupán a szabályokra? Azért, mert azokban meg-
találjuk, mit és hogyan tegyünk. Itt nem térhetek ki részletesebb fel-
sorolásokra, mert a szabálykönyv nagyszerűen elénk tárja a ruházkodás-
tól kezdve az élet minden számottevő körülményeire nézve a tudni-való-
kat és az irányító elveket.

Az Eucharisztikus lelkületet röviden Jézus szentségi jelenléte mutat-
ja: igénytelenség, fehérség, lelki egészség és egység — a kerek ostyában.

A földi kenyeret megesszük, hogy éljünk általa. Jézust magunkba
vesszük, hogy éljünk Általa és Benne. Ő pedig azért adja magát nekünk,
hogy amint a kovász átjárja a tésztát, úgy mi is az ő példájára a világ,
a lelkek, a szegények *kenyerévé* legyünk.

Csak abban lesz öröme az eucharisztikus Királynak, akiben ezeket a
lelki vonásokat megtalálja.

A terciáriusra is áll Szent Pál szava: „Vizsgálja meg magát az ember,
és úgy egyék ebből a kenyérből!” és „Azért van oly sok beteg és erőtlen
és alusznak sokan“, mert nem komolyan és megszentülni akaró lélekkel
vesszük magunkhoz Jézusunkat.

Segíts, Jézus, hogy a lelkek táplálója legyek Általad, mint ahogy Te
is kenyermé lettél!

Az anyai kezek.

Az anyai kezekről írtak dolgozatot egy falusi iskolában. A tanító ki-
javította s nagy mosolyogva hangosan kezdte olvasni az egyiket az osztály
előtt.

— Az anyai kezek. Az egyik kezével vaját csinál az édesanyám. A
másikkal az imakönyvet tartja. A másikkal foltozza édesapám ruháját. A
másikkal főz. A másikkal a hajamat fonja be mielőtt iskolába megyek...

— Te Mariska, — szólította meg a dolgozat íróját — hány keze van
a te édesanyádnak tulajdonképen?

A kislány elpirult, de aztán bátran így felelt:

— Kettő édesapám részére, heten vagyunk testvérek, ezeknek is
mindnek kettő, kettővel a konyhába dolgozik, kettővel az istállóban, ket-
tővel a mezőn, kettővel a koldusnak és kettővel imádkozik a jó Istenhez...
Ez összesen 26!

A gyerekek nevetni kezdtek, de a tanító leintette őket és mély meg-
indulással mondta:

— Ha így van, akkor minden bizonytal a jó Istennek is lesz egykor
két keze, két áldó keze az édesanyád számára!

Terciárius anyák, nektek hány kezetek van?

Szentáldozási rózsafüzér.

Írta: Pálffy Erzsébet grófnő.

Lelkigyakorlatot végeztem a Szent Szív-zárdában, ahol egykor nevelkedtem és mondhatom életem legboldogabb éveit töltöttem.

Még ma is a biztonság és nyugalom jóleső érzése fog el, ha becsukódik mögöttem a zárda nagy kapuja. Még ma is mély meghatottság tölti be egész valóm, ha letérdelek a hófehér Mária-kápolnában és a régi szavakkal köszöntöm a Szűzanyát.

Ilyenkor mindig felidéződnek emlékezetemben azok a csendes, imád-ságos órák, amelyekel itt, a tabernákulum előtt töltöttem és azok az édes, gyermeki szentáldozások, amelyekben egészen nekünk adta magát az Úr Jézus. Akkor még ártatlan volt a szívünk s a lelkünk tiszta, mert a jó anyák a rossznak még az árnyékától is óvtak bennünket. A világ hazugságait, gonoszságait, szenvedélyeit csak a történelemből ismertük, de innen is csak halvány színekben és olyan megvilágításban, ahogyan azt a jó anyák hasznosnak vélték.

De hát azóta nagyot fordult a világ!

Most ősz fejjel hallgattam a lelkigyakorlatot vezető páter magas theológiái fejtegetéseit. Bevallom, sokszor elállt a lélekzetem és az volt az érzésem, hogy ezekben a magasságokba én már nem követhetem, ez túlhaladja az én képességeimet s ahelyett, hogy felrepülnék az égbe, szárny-szegetten visszahullok, belátva saját kicsiségemet.

Este néhány percre bejött hozzám az egyik anya, régi intézeti társnóm, akivel fiatalságunkban is nagyon jól megértettük egymást, az érett korpedig még jobban összekapcsolt. Elpanaszoltam neki, hogy bizony a lelki-gyakorlat bármily szép, sok zavart támaszt bennem, még a szentáldozásra sem tudok úgy készülni, mint eddig.

— Megértelek, — mondta az anya mosolyogva. — Te egyszerű lélek vagy, neked másfajta táplálék kell. Majd hozok neked egy kis imakönyvet, vidd el holnapi szentmisédre.

A könyvel még aznap megkaptam. A címe: *Az isteni gyermekbarátnál.* Írta a flammand *Pöppe Ede* és magyarra fordította páter Makár, egy belga ferences. Lelki kézikönyv gyermekek számára. Egy kissé elesodálkoztam, de azért engedelmesen magammal vittem a szentmisére és fellapoztam benne az áldozási részt.

«Szentáldozási rózsafüzér» — olvastam. — «Szentáldozás előtt: Vedd elő rózsafüzéredet! Nézz fel Jézusra! Ő a szentségházban van. Mondd Neki őszintén és sok bensőséggel:

1. tized: Édes Jézus, az én Uram vagy... az én Istenem vagy!

Ismételd el ezt az első tized minden gyöngyén és minden fohász után tarts kis szünetet! Másképpen nem érezned, hogy Jézussal beszélsz.

2. tized: Édes Jézus, vágyódom utánad! Jöjj szívembe!

3. tized: Édes Jézus, megszorítottalak... bocsáss meg érte!

4. tized: Édes Jézus, oly gyenge vagyok... jöjj és erősíts meg!

5. tized: Szűz Mária! Anyám vagy... vezess Jézushoz!

Szentáldozás után:

Vedd elő rózsafüzéredet!

1. tized: Jézusom, Istenem! Te most nálam vagy — és én Tenálad!

2. tized: Isten hozott. Jóságos Jézusom, oly boldog vagyok!

3. tized: Szent akarok lenni... segíts ebben édes Jézus!

4. tized: Egészen Neked adom magam... mert szerellek Téged!

5. tized: Szűz Mária, segíts nekem megköszönni Jézusnak jóságát; segíts Őt szeretnem és követnem!

Rövidke kis mondatok, ugye?... De lehet-e ennél szebben, ennél nagyobb szeretettel előkészülni és megköszönni a nagy látogatást?

Egyszerre olyan elégedett, boldog érzés töltötte el a szívemet. Igen, ezek az imák valók az alázatos, a kicsi lelkeknek, akik ha el is járnak felet-lük az évek, mindig gyermekek maradnak.

Bámulom a magasröptű theológiát, de ha a mindennapi kereszték alatt roskadozik a lélek, ha fáj a szív, mert minden igyekezetünk, minden jóakaratumunk félremagyarázzák, akkor csak úgy találunk vigasztalást, ha kicsi gyermekként megyünk az Úr Jézushoz, gyermeki bizalommal fohász-kodunk Hozzá és gyermeki szeretettel pihenünk meg az Ő drága szent Szívén!

A Terciárius Ifjúság levelesládájából.

Kedves Testvérem! Szent Ferenc hű és jó Gyermek!

Úgy-e megengeded, hogy gonddal és gondolatokkal teli életed örvényén egy pillanatra Elébed álljak és jól szemedbe nézzek?! Hiszen Te is az „Övé“ vagy! És én olyan boldog vagyok, hogy Őbenne Téged is szerethetlek s Veled a mi életünkről beszélgethetek. Hiszen Általad is igazolva látom azt a komoly fontosságú tényt, hogy a mi hitetlen és anyagias, önmagát minden törvény alól függetleníteni akaró világunk, mennyivel inkább a nemes, szép lelkek tábora, szükségét érzi annak miszerint, az emberiség igazi nagyjai: a gondolatok, az eszmék, az erények s a tettek emberei és hősei felé fordítsa tekintetét s tőlük tanulja meg azt, mint kell a magasabb világ felé emelkedni s az anyagnak, a földnek lefelé húzó kötelékeitől szabadulni.

Ifjú Testvérem! — Ismered Te egészen a mi Atyánknak életét, amely most már a Tied is?... Tudod Te azt, hogy Ő a több, szellemibb és lelkibb életre nevel, hogy ne legyünk annyira földhözragadtak?... Tudod Te azt, hogy szelleme lelki nyugalmat biztosít és fölemeli a testi és lelki fájdalmak tengerén küzködő lelkünket?... Tudod-e azt, hogy ez az élet, a ferences evangéliumi élet az önfeláldozás és áldozatosság szellemét ápolja bennünk?... A válságba került Isten-hitet és emberszeretetet menti a világon s rádöbrent csödbekerült erkölcsi világunk igazi értéklésére?.. Ha nem tudnád, hát hidd ezt el nekem!

Hiszen Te is nyitott szemmel járod az életet. Nemde sok a lelketlen, szellemtelen ember? Nem égre néző! Igen sok az anyagias, élvezni akaró, Isten örömeit nem érező tucat-ember. Csorda-emberek ezek, akiket csak a falka-barátság köt össze. Hol vannak Isten emberei, Őt madárdalban, csobogó forrásban, napsugárban meglátó, a Gondviselésben teljesen bizó lelkek? Keresd őket, vajjon rájuk találsz-e más zászló alatt?..

A mi hivatásunk: élettervezés és életépítés, — a magunké és a másoké! Olyanná kell lennünk, mint az irónál a sorvezető! Életünknek irányvonalnak! Hiszen a ferences szellem jellegzetességei a legfőbbesebbek: a kincses tudat, hogy az Evangélium hordozói vagyunk, az eucharisztikus és keresztes lelkület, s a szent öröm és énekes lendület. Persze visszavonhatatlan önátadást kíván e szellem szolgálata. Aztán mindenrekészséget a célért: ez heroizmus, hősiesség! Mindig többet és mindig jobbat! Mi nem

vagyunk pesszimizták, élünk nagyjaink lelkéből, szolidárisak, összetartók, vagyunk szeretetben.

Ma annyian látják vágyaik, reményeik, eszményeik beteljesülését megtestesülve Hitlerben, Mussoliniban... Mennyivel inkább láthatjuk mi Krisztusban s az Ő életében! Ezt hirdeti Szt. Ferenc és az Ő szelleme!

Drága Testvér! Legyünk öntudatosak és melegedjünk jobban össze. Szép a mi életünk, csak szeressünk nagyon bele. És éljük gyakorlatilag elveit. Akkor tartalom lesz számunkra és kielégít, mert betölt egészen bennünket a hamisítatlan „ferences szellem.”

P. Sall Szilveszter ofm.

Liliom.

Egy japán képkiállításon nagy feltűnést keltett egy festmény, amely alá ez volt írva: A mai fiatalság.

A képen egy szép, széles úton bekötött szemű bájos fiatal lány megy. Az út egyszerre három felé ágazik. Az egyik tűzhányónál végződik, a másik végében a sarlós-kalapácsos vörös kommunista zászló leng, a harmadik út végében pedig pezsgős és likőrös üvegeket látunk.

A japán festő azt akarta ezzel mondani, hogy a mai fiatalság tájékozatlanul halad az élet útján és vagy a kétségbeesés és öngyilkosság karjaiba fut (vulkán); vagy az isteni és emberi tekintélyt lerombolva forradalmár lesz (vörös zászló); vagy az erkölcsi züllésben menekül el (pezsgő stb.).

A képet megnézte néhány nagyműveltségű japán lány is és bár felismerték benne a keserű igazságot, sehogysen akartak belenyugodni abba, hogy más út ne létezzék a fiatalság számára. Hosszú tanácskozás után aztán egy társaságot alapítottak. Ennek a „Liliom” nevet adták és példaképül, pogányságuk dacára, Szűz Máriát választották, akiről keresztény iskolatársnőik révén hallottak egyet-mást még az iskolapadban.

Ezek a pogány lányok belátták, hogy a szűzmáriás lélek az, amely megvéd a romlás útjaitól. Hányan vannak, akiknek példaképük mindenki más, csak nem Szűz Mária. Ne járjunk bekötött szemmel! Legyen a mi védőnk, példánk is a Szűzanya, és pedig:

A betlehemi jászolnál imádkozó Mária az imában. A Názarethben gyermekét nevelő és dolgozó Mária a munkában. A kereszt alatt álló Mária a szenvedésben. Vagyis, legyünk áhítatosak az imában, lelkiismeretesek a munkában és Isten akaratában megnyugvók a szenvedésben!

Éretted Jézusom !

Egy gazdag nemes úr haldoklott. Az orvosok még egy utolsó próbát akartak tenni megmentésére és valami undok orvosságot akartak megintatni vele. Mikor pedig a beteg ellenkezett, azt mondták, igya meg annak kedvéért, akit legjobban szeret. A haldokló körülnézett jelenlevő rokonain és barátain, de végül Jézus képén pihent meg a tekintete és a porhatat kezébe véve így szólt:

— Éretted, Jézusom!

Ha te is szeretnéd Jézust, sohasem mondanád, hogy ezt vagy azt nem tudod megtenni!

1. A nagykanizsai terciárius község a hozzátartozó rendiközségekkel Tótszerdahelyen kerületi nagygyűlést tart. 2. Ferences templom és zárda Potosiban (Bolivia). Itt működik P. Magyar Arnold, a mariánus ferences rendtartomány tagja. 3. Tótszerdahelyen felvonul a menet a gyűlés helyére. 4. P. Molnár Arkangyal OFM., a nagy ferences apostol élete delején elhúnyt mint székesfehérvári házfőnök. 5. Az iparos és munkás ifjakból álló nagykanizsai ferences ifjúság szentségimádást végez. 6. Ugyanazok otthonukban kedélyes szórakozással nemesítik önmagukat.

7. P. Szigli Teofil OFM. igazgató vezetése alatt a bajai rendiközség szépen fejlődik. Itt meghitt teaestélyükről kapunk pillanatnyi fölvételt. Bizonyos, hogy a terciárius élet fejlődésének alapja: ismerjük meg és szeressük meg egymást! Azután könnyen indul meg a munka minden téren.

8. A ferences ifjúság Nagykanizsán 1938-ban ezekből a tagokból állott. P. Horváth Athanáz OFM. Dr. valóban szép munkát végez ott, és követésreméltó! 9. A nagykanizsai ferences ifjúság szüreti mulatsága 1937. IX. 20-án. Mint fenn tudtak buzgón imádkozni, úgy itt igazi jókedv honol köztük. Jobban szeretjük, ha ifjúságunk vezetőinek jelenlétében és nemesen szórakozik, mert a komoly felügyelet visszatartja őket a kilengésektől! Az idősek ne akarják, hogy ifjúságunk besavanyodjék, mert könnyen ott tör ki belőlük a fiatalos féktelenség, ahol az csak rombol: lelket és testet!

10. A Szent Klára című színdarabban megmutatta a nagykanizsai fiatal-ság, hogy át tudja érezni a ferences eszmék magasztos voltát. A kis csillag szinte azt jelzi a kislány feje fölött: Mi modern ifjúság érdeklődünk Assisi nagy Csillaga iránt, csak egy kicsit a mi nyelvünkön beszéljetek Róla, és ne akarjátok, hogy a derűs Szent követése belőlünk kiölje az ártatlan derűt! Szívünkhez szorítjuk mi a felénk nyúló ferences jobbot, de legyetek velünk türelmesek: a rügyek nem érlelnek máról-holnapra gyümölcsöket! Igen, ápolgassátok, védjétek bennünk, amit szívünkbe ültettek, és meglátjátok, szép virágok nyílnak belőlünk...

Úgy érezzük, még hiányzik ezekből a képekből a szegényeket, templomokat gondozó, betegeket ápoló, jó sajtót terjesztő, a Szentföldért és a nisztsziókért dolgozó terciáriusok képe, de azokat nem lehet lefényképezni, hiszen rejtekben művelik irtalmak telteiket... És mi örülünk, hogy az elvetett mag kezd kikelni, eszméink lassan, de biztosan alakítják a lelkeket az Evangélium eszményei szerint és odavezelik őket a szentségi Jézus áldott közelségébe.

Az! gondoljuk, a forrongó eszmék zürzavarában egyik rendiközség se lehet okosabbat, mint egész szívvel igyekszik gyűjtögetni maga köré a fiatalságot, még pedig a nagykanizsai rendiközség példájára *első sorban a munkás és iparos ifjúságot*. Hiszen velük senkise törődik és igen könnyen esnek példájául a különféle «jóakarátú» barátjainak! Igaz, ezen a téren sok vesződéssel és állandó gonddal találkozunk, de mi *első sorban a nép barátjai vagyunk*, és nem szabad semmi áldozattal sem visszariadnunk, amikor jó magyar népünk lelkéről van szó!

Ma érdekből sokan folytatnak *népi* politikát: mi szeretetből karoljuk fel először a szegényeket, elhagyatottakat: az emberiség árváit! Jézus is velük foglalkozott legtöbbit!

Hála legyen!

— Nem csak Fiát, úgy legyen, ahogy' Te akarod, hanem Alleluja, hála legyen, ezt kell lassanként megtanulni imádkozni a szenvedésben — mondta Veronika Adams, a szent klarissza nővér.

Ha földi szemmel nézzük a szenvedést, akkor bizony nehéz megtanulni ezt az imát, mert az emberi természet irtózik a szenvedéstől, de ha a lélek, az örökkévalóság szemén keresztül tekintjük, ha arra gondolunk, hogy a legkisebb kereszt is egy lépcsőfok, amely a mennyhez közelebb vezet, akkor könnyű kimondani ezt az örömteljes Alleluját!

Rendünk világkrónikája.

A FERENCES CSALÁD FŐPAPJAI az Eucharisztikus Világkongresszuszon A kiadott jelentésből több mint 20. ferences, kapucinus és minorita érsek és püspök jelentkezését olvastuk össze a Budapestre megtartandó Eucharisztikus Világkongresszusra. Így megállapíthatjuk, hogy Szent Ferenc rendjének fiai a főpapság által is a legnagyobb mértékben képviseltetik magukat ezen a nagy-szerű ünnepségen. Miként értesültünk, rendünk általános főnöke, P. Bello M. Lénárt is eljön erre az alkalomra Budapestre.

A LE PETIT MESSENGER DE ST. FRANCOIS 1938. áprilisi száma nagyon szépen ír Magyarországról. Magyarország nemes ország, nevezhetjük a szentek földjének. Ezt a szép kijelentését igazolja Szent István, Szent Erzsébet, B. Szalóme és Jólánta életével; majd Kapisztránói Szt. János diadaláról emlékszik meg, aztán Avianói Márk kapucinus atyáról, stb. Végül kéri a terciáriusokat, imádkozzanak a Kongresszus sikeréért: a keresztény népek békéjéért!

„SZENT FERENC BARÁTAI” köre Párizsból két nagy zarándoklatot rendez Assisibe, augusztusban, pedig 4 napot töltenek Assisiben és környékén lelki visszavonultságban. A tagok mind nagyműveltségű franciák. Az egyetemi tanárokkal karöltve szervezi ezt a zarándoklatot P. Martin Laurent kapucinus.

AZ OLASZ TERCIARIUSOK hatal-

mas lépésekkel szervezkednek. Egy-más után tartják a tartományi gyűléseket (utoljára Riminiben, Bolognában és Fossanóban). Ezek mindig szentmisével és közös áldozással kapcsolatosak. Aztán testületileg tisztelgnek a megyéspüspöknél, konferenciabeszédek hangzanak el ferences énekekkel és befejezésül szentséggel áldást ad a megyéspüspök. Ilyen kérdéseket tárgyalnak: Szükség van terciáriusokra. Kell ferences sajtó, és érdekében köteles minden terciárius apostolkodni! Föltétlenül meg kell szervezni a ferences ifjúságot (náluk a kordaviselek közismertek!). Milyen legyen a terciárius nővér a családban és a társadalmi életben? Legyen terciárius könyvtár! Föltétlenül kívánatos az apostolkodás: misszió és egyéb téren, az Actio Catholicában stb.

A MONTMARTRE-BAZILIKÁBAN nagyon kedves kápolnát alakítottak át Assisi Szent Ferenc tiszteletére.

A LENGYEL TERCIARIUSOK Laskiban (Varsótól kb. 20 km-re) óriási szociális intézményt létesítettek. Alakom adtán erre visszatérünk és ismertetjük.

AZ UTOLSÓ VACSORA TERMÉRŐL szaktudással könyvet írt P. Girolamo Golubovits OFM. (Il Santo Cenacolo, Firenze, 1938. Tipografia Barbera). A Cenaculum hitelességét, a ferencesek küzdelmeit érdekében és az erre vonatkozó okmányokat közli értékes művében.

Mit tettél eddig a Ferences Közlöny érdekében? Hány előfizetőt szerezted?

Imádkoznék Önért!

Spanyolországba történt. Az egyik kis iskoláslányt megkérdezte egy kommunista:

— Hát te mi vagy?

— Katolikus vagyok — felelte a kislány ártatlanul.

— Tudod-e, hogy hatalmamban áll ezért megölni téged? — ordított rá a kommunista. — Mit mondanál akkor?

— Imádkoznék Önért!

Krisztus szólt ennek a gyermeknek ajkáról. Szégyenkezhetünk mi felnőttek, amikor nem az életünkről van szó, oh nem, hanem csak egy megjegyzést tesznek ránk, vagy nem elég udvariasak velünk, és máris a legindulatosabb szavakkal kikelünk magunkból. Mennyivel szebb, nemesebb és ferencesebb lenne, ha ilyenkor inkább egy rövid kis imára nyilna ajkunk!

A Budai Ferences Leányénekkar ebbe az összetételben szerepelt a rádióban. Azóta országsszerte ismerik.

Rendi élet.

BUDAPEST-MARGITKÖRÜT. A következőkben számolunk be kedves Nővéreinknek és Testvéreinknek az elmúlt 1937. évben kifejtett működéséről és rendi életéről.

I. Személyi ügyek:

A Mindenható akaratában megbékélve emlékezünk meg *elhúnytl* testvéreinkről: Andrások Teréz, özv. Lupp Andrásné, Tudor Katalin, Urményi Jánosné, Felber Alajos, Kalmusz Jánosné, özv. Rothnagel Frigyesné. 6 nővér és 1 testvér. *Nyugodjanak békében!*

Az előjáróság tagjai közül elköltözés, részben elhalálozás folytán változások történtek. Felber Alajos meghalt, Rottenbiller Károly lemondott, helyette Somogyi Pál testvért bízta meg a rendi előjárósággal.

A *könyvtárosi* tisztséget lovag Kriegs-Au Nándor testvértől Elischer László testvér vette át és folytatja nagy buzgósággal.

Az előjáróság mind a mai napig a legjobb tudással igyekezett segíteni szeretett igazgatóinak (a nagykáptalanig Főt. P. Szencsár Péter atyának, azóta pedig Főt. P. Bonert Valérián atyának, aki 1937. február óta lett a budai rendház főnöke, majd július óta a III-ik rend igazgatójának) fáradhatatlan tevékenységét megkönnyíteni, Szent Ferenc Atyánk szellemében tagjainkat vezetni, megőrizni és jópéldával előljárni.

Örömmel ünnepeltük Szent Ferenc Atyánk első rendjével együtt szeretett jubiláns főtitkzelendő Atyáinkat. Köszülük főt. P. Kaiser Nándor 30 éves,

főt. P. Medveczky Medárd 25 éves papi hálaadó szentmiséjükkel mulatták be az Úrnak értünk is.

Új vizitátorunk: P. Majsai Mór főtitkzelendő, volt igazgató, a Ferences Közölny szerkesztője lett. Szívvel üdvözljük. 25 éves III-ik rendi jubilánsaink a következők: Újvári Miklós, Katona József, Hornyák András, Horváth Lajos, Horváth Istvánné, Újvári Etel, Abaffy Jenőné, Gaberl Lujza, Felber Alajosné, Bohus Istvánné.

Rendiközségünk létszáma a következőképp változott:

1936 év végén férfi létszám	
fogadalmas	138
magányoló	6
távollevő	32
Összesen:	176
Ebből meghalt	1
	175
fogadalmat tett	3
Férfi testvérek összesen:	180
1936 év végén nővérek létszáma	638
Ebből meghaltak	6
	632

Vidékre költözött 2, zárdába lépett 1,	3
	629
Beöllözött	11
fogadalmat tett	34
	663

Vidékről jött	3
Nővérek összesen:	666
Férfiak összesen:	180
1938. jan. 1-én összesen tagok	846
II. Anyagi ügyeinkről Guth Károly pénztáros testvérünk teljesen külön részletes jelentésben számolt be.	
III. Temetkezési egyesületünk mű-	

jenként 3 kg. 00 lisztel, 1 kg. cukrot, 1.25 börnélküli zsirszalonnát, $\frac{1}{4}$ kg. füstölt szalonnát, $\frac{1}{2}$ kg. rizst, 10 dg. pörk. kávé, 1 cs. pólkávé, 1 drb. szappant, 10 dg. barackzít, burgonyát, almát, narancsot, P. 217.40 értékben. 23 rendi szegény pénzadományban részesült, 123.— P-t osztoltunk ki 3—5 és 10 P-s tételekben. Ezen kívül a módosabb testvérek, nővérek természetbeni ruha-fehérnemű, cipő, játék ajándékait is kiosztoltuk. Karácsonyi pénzgyűjtésünk 342.10 P. volt. Úgy a kedves adakozóknak, mint a gyűjtést végző tanácsos nővéreknek és testvéreknek *fizessen az édes Jézus az örök élet jutalmával!*

Papnevelésre az elmúlt évben a főtiszt. tartományfőnök atyának 200 (Kettőszáz) pengőt adtunk. — Megemlítjük még, hogy rendi tagjaink élénk tevékenységét fejtenek ki, egyesek a ferences, mások pedig a saját plébániájukon, karilász, templomdiszítés stb. munkálataiban.

A legnagyobb határozottsággal felkérjük ki. testvéreinket, hogy *betegeink látogatásában, a betegek szentségének felvételéért továbbra is nagyon buzgólkodjanak nemcsak rendi testvéreink. — hanem szegény elhagyatott, tehetetlen és vallási tudatlanságban. — vadházasságban — levők között. Ne felejtjük el az Üdvözítő igéretét: Bizony mondom nektek: amit ezen legkisebbeknek tesztek, nekem cselekedtetek!*

BAJA. Szeretettel közöljük az alábbiakban 1936. X. 25—1937. XII. 31. rendiköztségünk beszámolóját. Új előjáráságunkat 1936. X. 25-én választottuk.

Ft. igazgató atyánk, P. Szigli Teofil megnyitójában szeretettel üdvözli a testvéreket. Komoly megfontolás tárgyává tegye mindenki, hogy ő rendelnek a tagja; ez nem egylet, vagy társulat. Nem a nagy létszám a fontos: igaz testvérekre van szükség. Éppen ezért elrendeli a mindenkori *névsor olvasást*; ezt a testvérek nagy lelkesedéssel veszik tudomásul. 1936. novemberben Szent Erzsébet ünnepe előtt triduumunk volt. Ft. P. Réz Marián, salgótarjáni házfőnök tartotta. A testvérek és a város közönsége nagy számmal vettek részt, és bizonyosan mély gondolatú elmélkedések. 1936. XII. 8-án beöltöztettünk: 2 testvért és 7 nővért. Fogadalomhoz bocsátottunk 4 nővért. Karácsonykor

segítségére voltunk a plébániának a szeretet-csomagok kiosztásában.

1937. Folyik a megkezdett munkákat pontosan látogatják. Igazi ferences módra. Senki sem marad távol ok nélkül; akinek pedig komoly oka van az elmaradásra, az jeleníti oltárdíszítés intenzívebb keretek között indult. A nővérek egy évre vállaltak egy-egy mellékoltárt. A főoltár díszítését havonta mások végzik. A szentsír díszítése különösen nagy örömünkre szolgált. Szentségimádási óráinkat nagy buzgalommal végeztük. Körmeneteken zászlónk alatt vonultunk ki. Az első áldozók szeretetreggelijét örömmel készítettük. Szívesen küldtünk egy épülő templomnak csekély adományt pénztárunkból. Rendi életünk mélyítésére a testvéri szeretet ápolására június havában Mária-könyvré zárandoklatot rendeztünk. Szentmise, szentbeszéd, közös keresztút, litánia, konferencia töltötték ki a nap programját. Kimondottuk a ferences missziós szövetségbe az együttes belépést. Bizonyos, hogy valamennyien a szeretetben meggazdagodva tértünk vissza. Résztvettünk VIII. 1-én a máriagyúdi kerületi terciárius napon. Hol szintén sok és mély gondolattal, ferences szellemmel gyarapodott a lelkünk. November 19-ét megelőzőleg triduumunk volt, lelki életünk mélyítésére. Ft. igazgató Atyánk tartotta. Mélyen szántó gondolatai lelkünkbe véslek: «Egy a szükséges!» Úgy nővéreink, mint a hívek, szép számban jelentek meg. Ft. tartományfőnök Atyánk felhívására gyűjtöttünk az eucharisztikus kongresszus mennezeréire. A Ferences Közlönynt nővéreink nagy számban járalták. — Nővéreink közül 20-an vesznek részt az egri norma alapján városunkban is sikeresen működő szegénygondozó nővérek munkájában. Mult évi gyűjtésünk 1157.09 P. Továbbá, a helyi hatóság felkeresésére 3 testvér és 9 nővér vállalt pártfogói tisztelet a fiatalok iránt. A karácsonyi szeretet-csomagok kiosztásánál rendünk örömmel vett részt. Folyó évben otthonunkat rendbehoztuk, kifestettük, székeket vásároltunk V. 24. Ft. Vízitatór Generális Atya munkánkat felülvizsgálta, helyesnek találta. — Kézimunka szakosztályunk tagjai héténeként egy d. u. jöttek össze a munkatereiben. Új dolgok készítésével, re-

...sok javításával igyekeztek az Úr ol-
...tál méltóbbá tenni. Közös miséin-
...en énekkarunk igyekszik lelkünket
...közelebb vinni az Úrhoz. Könyvtá-
...runkat nemcsak a rendiek, hanem a
...renden kívül állók is igénybe vették.
...Hogy a szabályzatunkban is elő-
...t havi adományainkat könnyebben
...kezelhessük, ezért ez évtől kezdve a
...tanácsosok szedték össze. Ily
...tanácsosainkat «Ferences fillér-
...» nevezzük. Évi bevétel: 503.78 P.
...kiadás: 335.20 P. Tehát 1938-ra át-
...vittünk 168.58 P. — XII. 12-én beöl-
...tettünk: 1 férfit, 1 nőt. Fogada-
...lomra bocsíjtottunk: 2 férfit és 3
...nőt. Nővereink szeretettel keresték
...fel belegeinket, gyóntalásukról gon-
...doskodtak. Az év folyamán 3 halot-
...tunk volt: 1 férfi, 2 nő. Temetésü-
...n testületileg vettünk részt. A szent-
...miséi rendünk lelkükért felajánlotta.
...év végén a létszámunk 166 volt. —
...1938. febr. 13-án családias teaestélyt
...rendeltünk. Ezen az előjáró nővér
...mondott tartalmas beszédet, és Főt.
...igazgató afyánk szólott a szeretetre-
...méltség erényéről. A jó hangulat-
...ban folyó teaestét Szent Ferenc him-
...nuszával fejeztük be. Mindenki bold-
...dogan távozott, mert a rendiköztség
...tagjai közelebb jutottak egymáshoz
...az igazi szeretet által!

BATTONYAN 61 tagból álló ter-
ciárius község áll fenn. A tagok kö-
zül 12 férfi, 49 nő, 4 újone, férfi 1,
nő 3. Rendi igazgatónk *Klivinyi Lajos*
r. k. plébános, főesperes úr, előjár-
ónk *Teplicki József*. Könyvtárunk
103 kötetből áll. «Ferences Közlöny»,
«Szentföld» 4—4 példányban jár ál-
landóan a rend részére, de a test-
vérek közül igen soknak külön is jár-
nak a fenti lapok, «Szív» ujság, «Is-
ten Dalosai»-t is járattják a testvérek.
Hűségünk, és ezzel kapcsolatos
egyéb más szervezetünk nincs.

Mint nagyobb eseményt említem
meg, hogy a múlt évben 2150 P.
költséggel vásárolt otthonunkat ren-
di igazgatónk, *Klivinyi főesperes úr*
augusztus hó 29-én a különböző val-
tásos egyesületek vezetői és nagy-
számú közönség előtt ünnepélyes for-
mák között megáldotta és a rendi
testvérekhez intézett buzdító szavai
val rendeltetésének átadta. Azóta ott
tartjuk havi és előjárói gyűlésünket,
és ott gyakrabban jövünk össze.

Múlt év november 8-án Halápi Fé-
ny vizitátor atya Szegedről látogatta
meg rendünket. Megérkezése után
azonnal otthonunkban gyűlést tar-

toltunk. Vizitátor atyánk legnagyobb
örömeinek adott kifejezést a szép és
a követelményeknek mindenben meg-
felelően felszerelt rendi otthon léte-
sítése felett. Tartalmas beszédével
buzdítva a terciárius szellemben való
további munkára, és apostolkodásra,
és a legnagyobb elismerését nyilvání-
totta a terciárius testvéreknek áldo-
zatot nem ismerő munkájáért.

Sajnálattal kell itt megemlítenünk,
hogy tehetősebb két rendi testvé-
rünk a rendből kilépett és Szent Fe-
renc Atyánk ruháját levetette azért,
hogy az otthon megvételével felme-
rűl költségeknak rájuk eső részét
ne kelljen viselniök.

Folyó év február havában közsé-
günkben tartott 8 napos lelkigyakor-
lat alkalmával fölkerestük azon is-
merőseinket, akikről tudtuk, hogy
már hosszabb idő óta nem gyóntak
és nem áldoztak. — és igyekeztünk
rábeszélni őket a szentgyónás és ál-
dozás elvégzésére. Istennek legyen há-
la, ezek közül többen el is végezték
a szentgyónást és áldozást a misszió
alatt.

Terciárius központi otthon mielőb-
bi létesítését, illetve felállítását a har-
madikrend érdekében föltétlen szük-
ségesnek tartjuk, s dacára annak,
hogy kis létszámmal bíró rendiköz-
ségünk otthonunk létesítésével évekre
túl van terhelve, mégis fogunk ál-
dozatot hozni, mert minden erőnket
megfeszítjük, hogy rendi községünket
illető hozzájárulási összeget befizes-
sük.

A terciárius eszme ismertetése is
föltétlen fokozottabb tevékenységet
követel, különösen a községekben és
falvakban, mert a helyzet most az,
hogy különösen az intelligencia és a
fiatalság egészen távol tartja magát,
még a vallásosabbja is. Az intelli-
gencia talán azért, mivel a harma-
dik rendben csak egyszerűbb embert
és asszonyt lát, és azt hiszi, hogy a
harmadikrend kizárólag csak egysze-
rűbb nép részére való intézmény,
vagy talán úgy gondolja, hogy belé-
pésével tekintélye szenved csorbát,
és elégségesnek látja, ha a helyi ol-
táregyesületnek, vagy misszionák tag-
ja. Pedig ép a harmadik rendnek
van szüksége művelt emberekre és
asszonyokra, akiknek példája több
követőre találna az egyszerűbb nép
között is. A fiatalság pedig azzal az
indokolással, hogy «majd ha megöre-
gsem.» Igazolják ezt a feltevést a
vidéki harmadikrend tagjai, akik jó-

részt idős emberek és asszonyok. Véleményem szerint az eszme ismeretése a megyei és járási székhelyen évenként tartandó megyei, járási terciárius gyűlések megszervezésével és ünnepélyek tartásával hozná meg a kívánt eredményt. Az ilyen gyűlések tartása és az ott elhangzott szónoklatok a harmadikrend bővebb ismeretlenségével nagyobb és szebb eredményt biztosítanak, mint akár a sajtó, vagy akár mi más egyéb.

Rendi titkár.
Rendiközségünk törekvése elsősorban a lelkiélet mélyítése volt. Ezt a havi szentmisén kívül a rendi gyűlések, a szokásos évi lelkigyakorlat, a közös szentáldozások és a *szent óra* nagyban elősegítik.

Főtisztelendő Dr. P. Horváth Athanáz igazgató-atyánk főtörekvése az, hogy 100%-os terciáriusokat neveljen. A ferences szellem erősítését és fejlesztését célozza az *évenkénti terciárius nagygyűlés*. Ilyen nagygyűlést tartottunk: Homokkomáromon, Inkén, Iharos-berényen és Gyékényesen. Ezek a rendi testvéreken kívül igen sok hívő is résztvett és a tapasztalat azt bizonyítja, hogy az ezres tömegek közül igen sokan 30—40 év után megtalálták az utat az Istenhez. Ezeknek a *vidéki ferences napoknak lelkes szervezője Vidá János Celzus* testvér, a fiók-rendiközségek előjárója. Az ő fáradhatatlan apostoli munkájának eredménye, hogy a falvakban tömegesen lépnek Szent Ferenc követői közé. Vanak beöltözések, amikor 40—60, sőt 80 taggal szaporodik a ferences család. Celzus testvérünk minden ünnep- és vasárnapját ennek a szent célnak szenteli. Ennek az önzetlen, áldozatos munkának bőséges is a gyümölcse.

Szociális téren a szakosztályok intenzív fejlesztésével igyekszünk magunkat hasznossá tenni.

Az *eucharisztikus szakosztály* minden hónap utolsó péntekén munkadélutánt tart. Vezetője *ö. v. Apáthy Lajosné*, Athanázia nővér. A szakosztály a közelmúltban elkészített egy asszisztenciás mise-garnitúrát; ennek részei: 3 alba, 4 karing, 4 ministráns ing, 1 oltárterítő, 1 könyvtakaró, 2 másik karing, kehelytörők és egy aranybrokát miseruha.

Egy vidéki szegény templom részére pedig készített 1 albat, 1 karinget, 1 oltárterítőt, 1 könyvtakarót, 2 drb. értékes stóla is a szakosztály érde-

me. Jelenleg is több alba és karing elkészítésén buzgólkodik.

A szakosztály másik csoportja a templom tisztántartása körül fáradozik.

A *karitatív szakosztály* elsősorban a szegény r. testvérek érdekeit szolgálja: karácsonykor megajándékozza őket. Két ízben 24 iskolás fiúnak cipőt ajándékozott 200 P. értékben. Azonkívül gondoskodik arról, hogy a beteg rendi testvérek, akiknek senki júték sincs, a szükséges dolgokkal ellegyenek látva. A Magyar norma-ügyleténél 25 nővér gyűjtött össze havonként a város lakóitól a felajánlott filléreket, a szegények számára. Itt megemlíthetem még, hogy rendiközségünknek saját *önsegélyező szövetsége* van. Innen a tagok bármilyen kölcsönt vagy segítséget kaphatnak.

A missziós szakosztálynak tagja minden r. testvér, akik évi 18 fillér tagsági díjat fizetnek. Igazgató Atyánk, mint a missziós szövetség vezetője, a város nagy részét beolvasztotta a missziós szövetségbe. A várost kerületekre osztotta. A kerületeket felosztotta a testvérek között és a tagsági díj beszedését ők intézik. A missziós gondolatot igyekeznek megvalósítani a testvérek olyképpen, hogy jópéldájukkal és buzgó felvilágosítással a hűnösöket Istenhez visszavezetik. Gyönyörű példáját adta a lélekmentésnek az egyik nővér, aki egy vadházasságban élő férfit teljesen felöltöztetett s így nyerte meg a szentségi házasság megkötésére. *Az a missziós munka pedig, amelyet Ugor Károlyné, Katalin nővér a Szentföld érdekében kifejt, egyenesen bámulatba ejt.*

A *sajtó szakosztály* a körülményekhez mérten elég szépen működik. Összességel állapíthatjuk meg, hogy a rendi tagok a vallásos lapokat pártolják. A *«Ferences Közlöny»* 35 példányban jár. A Rend külön a *«Ferences Közlöny»*, *«Szent Antal»* és az *«Ordens Direktor»* című lapot járattja.

Könyvtárunk közel 600 kötetnyi könyvét nemcsak a rendi testvérek, hanem a világiak is olvassák. Könyvtár óra minden vasárnap 5—6-ig. A szakosztály legújabbán elhatározta, hogy a könyvtár részére beszerzi az összes ferences vonatkozású könyveket.

Rendi élelünkben élénk munkát fejt ki az *ünneprendezés* is. Ünnep ren-

Bartha Gézáné, Szeráfina nővér, aki egészséges és öntudatos valóságosságával úgy a komoly és vallásos, mint pedig a liszta örömet szolgáló szindarabok, valamint a díszgyűlések rendezésével tanítani, nevelni akar az imádkozó és énekelni tudó ferences lelkületre.

Két örvendetes esemény volt az elmúlt két esztendőben. Első, amikor Föl. P. Schrotly Pál magyarországi vizitációs útján rendiközsgénkelt meglátogatta. A másik felejthetetlen esemény a Föl. P. Bello M. Lénárt generális aya fogadtatása és magas személye előtt hivatalos tisztelegésünk volt.

Kilüntető örömmel járultunk hozzá a baldachinum költségeihez. Erre a célra 150 P-t küldtünk be.

Végül megemlítem, hogy igazgató alyánk lelkesen dolgozik a ferences ifjúság megszervezésében.

A rendiköztség segítségével létesítette az igazgató alya a modernül berendezett munkásifjúsági otthont. Itt állandóan folyik az iparos és munkás ifjúság szervezése. Van két szobából álló otthonok az állástalan ifjúság számára. Ezt az ifjak állandóan nagy számban keresik fel. Dr. Horváth Athanáz igazgató aya ezen munkája országos figyelmet kellett és üdvös útmulató, hogyan dolgozhatunk az iparos és munkásifjúság tömörítésének érdekében!

Befejezve szerény beszámolómat, Isten kegyelmét, Szent Ferenc Atyánk áldását kérem a további tennivalókra.

Nagykanizsa, 1938. márc. 30.

Flóra nővér
titkár.

SZOLNOK. Ismét elmúlt egy év az örökkévalóságba s mi igyekszünk beszámolni a III. rend anyagi és erkölcsi működéséről.

A szolnoki rendiköztség minden egyes tagja eljárásában, gondolkodásában követte Szent Ferenc Atyánkat. Munkájában jellemző tulajdonsága maradt az egyszerűség és alázatosság. Mindent Isten nagyobb dicsőségére tenni, felebarátaink javára és lelkünk üdvösségére.

Az előjáróság megválasztása ez évben történt. Előjáró: Bozsó Antal. Berárd testvér, előjárónő: özv. Rákos Mihályné, kis Szent Teréz nővér, titkár Csernyné, Ilona nővér, tanács-tagok: Szatmáryné Szeráfina nővér, Herbstné, Ágnes nővér, Mihálovitsné Regina nővér, Szölösyné, Erzsébet nővér, Abonyiné, Albina nővér, Váczyné,

Antónia nővér, Fazekasné, Orsolya nővér, az elhunyt Munkácsy testvér helyett Mészárosné, Monika nővér, Abonyi János, Adolf testvér, könyvtáros: Gláser Guidó testvér, pénztáros: Tassy Tamás testvér.

Kitűzött célunk a lelki élet kimélyítése. Ennek eléréséért igyekeztük a rendi tagok. Évégéből megtartottuk minden hó második vasárnapján az előjárósági gyűléseket. Ezekben az igazgató alya az előjárósággal megjelölte a munkatervet a rendtagok számára. Minden hónap harmadik vasárnapján reggel közös szentáldozást végeztek a rendtagok, délután pedig a templomi ájtatosság után a rendi otthonban konferencia beszéd után intélték el a rendi ügyeket. A lelkiélet kimélyítése céljából október 1, 2 és 3-án háromnapos ájtatosságot tartottunk Szent Ferenc Atyánk tiszteletére, majd november 17, 18 és 19-én triduomot tartottunk Szent Erzsébet tiszteletére, lovámbá december 5, 6 és 7. napján ájtatosságot a bold. Szűz Mária tiszteletére.

Az egyes szakosztályok lelkiismeretesen megfeleltek a követelményeknek. A *kézmunka szakosztály működése Herbstné, Ágnes nővér* vezetésével sikeres eredményt ért el. A kedd délutánokat szorgalmasan felhasználva, a rendi nővérek, figyelemmel kísérik az egyházi ruhákat s a legesélyesebb hibákat is kijavítják, továbbá új miseruhák stb. mutatják szorgalmukat. A Betlehem-oltárhoz egy szép kivitelű perzsa-szőnyeget készítünk, amely a Szent Szív oltárhoz is használható lesz.

Az Úr Jézus iránti szeretetből mély áhitattal végzik önfeláldozó, meleg szeretettel és örömmel a rendi nővérek az oltárok díszítését és rendben tartását. Minden oltárnak és szobornak gondozója van, akik virágokkal látják el oltárait. Karácsonykor a betlehemet, húsvétkor a szentsír oltárát ékesítik fel.

Az *eucharisztikus szakosztály* is nagy buzgósággal végzi működését. Helenkinl kétszer a szentáldozáshoz szükséges ostyasütést csoportosan végzik a nővérek odaadó szeretettel.

A plébánia területén működő *Karítás* jótékony gyermekehdelleltési akciónál is kivették részüket a rendi nővérek. A téli hónapokban hetenkint 3 napon végezték a főzési munkálatokat az elhagyott szegény gyermekek részére. Nyáron tarhonya, és levestésztlák készítését és paradicsom

befözést végeztek. A kultúr előadások tiszta jövedelmét a Karilász ebédeltelési akció céljaira fordítottuk.

Nem feledkezünk meg a karácsonyi szent ünnepek alkalmával az éhező és didergő gyermekekről sem. A rendi tagok ügybuzgósága folytán, valamint a december 1—7-ig rendezett nagy «Karácsonyi vásár és játékiállítás» tiszta jövedelméből, 75 gyermeket ruháztunk fel és több szegény családot láttunk el élelmiszerekkel. A szeretetadományok kiosztása több iskolában és óvodában történt. Az első szentáldozáskor pedig 9 gyermeket láttunk el fehér ruhával.

A missziós ügyek szintén közel állnak a rendi tagok szívéhez. A *Szent Kereszt Hadsereg* szakosztályának vezetője özv. Rákos Mihályné, Kis Szt. Teréz nővér, a *kínai missziók* szakosztályának vezetője: Csernyné Ilona nővér. Két havonként gyűlést tartottunk, amelyen beszámoltak a terjesztők a begyűlt összegről, a tagok számáról és az Isten Dalosai-nak terjesztéséről. A begyűlt összeget beküldtük a Ferences Missziók ügyvivőségének Budapestre. Három nagy kultúrestélyt rendeztünk a missziók és a Szentföld javára nagy anyagi és erkölcsi sikerrel.

Kultúrális téren igazgató atyánk vitte előre a rendiek munkásságát. Városunk lársadalma megértve a kelletős szép célt, nagy számmal pártfogolt bennünket. 3 nagy kultúrestélyt és másoros teaestélyt rendeztünk. Ezekben budapesti művészek is szerepeltek. A harmadikrend tulajdonát képező kegytárgyüzletből 175 pengő tiszta jövedelmünk volt. Szentmisékre kifizettünk 118.60 P-t. Euch. baldachinra 50 P-t, Szentsírhoz szőnyegre 140 P-t, Rendioltthon tartározásra 185 P-t, Szent missziók javára 100 P-t adományoztunk. Taglétszámunk 98.

Boldog örömmel írhatom ezen be-

számolómban, hogy *P. Szabó Kárp* igazgató atyánk gondos, előrelátó, figyelmes a munkája és kitűnő vezetése folytán az előljáróság és a rend minden egyes tagja által van hatva szeráfi Atyánk szeretetétől.

Hálás szívvel gyönyörködünk honunkban. Igazán meghittlen melegség és otthonosság alakítottuk. A megaláds óta úgy férfi, mint női tagjaink szorgalmas, dolgozó és imára kulcsol kézzel szolgálják itt Isten dicsőségét és a lelkek üdvét.

Titkár nővér

EDELENYBE egy terciária nővér jött lakni, s az ő példáján felbuzdulva 11-en csatlakoztak hozzá, s öltöztek be és tettek fogadalmat Szent Ferenc Atyánk rendjébe. A kis csoport kezébe vette a templomi ruhák gondozását, s Szent Ferenc Atyánk szellemében dolgozik. Az elmúlt három év alatt készítettek 1 új pluviálét, 2 új stólát, 2 új karinget, 4 oltárterítőt, 1 burzát, 12 kehelykendőt, 2 humerálét, 1 albát, 2 zászlót Kijavítottak 5 kazulát, 4 új ministráns ruhát. Beszerezték egy Betlehemet. Díszítették a templomot a katolikus napra. Karácsonyra beszerezték a villanykörtéket, úgy, hogy az elmúlt karácsonykor teljes fényben ragyogott a Betlehemünk. Az elmúlt évben 4 új tagot öltöztetett be ismét a Főtisztelendő plébános úr, s így kis községünk 4 ujonccal szaporodott. Mindnyájan részt akarunk venni, s annak sikeréért imádkozunk. Ez évben tartottuk meg az új választást, s bizalmunkat, szeretetünket másképp nem tudtuk kifejezni, s a régi vezetőnket választottuk meg újra előljárónővérnek. Kérjük a többi terciárius testvérek imáit, hogy minél többen lehessünk rendiek s dolgozhassunk Isten dicsőségére!

Edeleány, 1938. III. 22.

Olíva nővér

Szerkesztői üzenetek.

N. P. PAPA. A rendi nagyhabitust nem pótolhatja a nagy gallér, mert annak habitusnak, azaz szerzesi ruhának kell lennie. Tehát vagy csinálunk valamit, vagy semmit sem. Rómában a legelőkelőbb urak vonulnak ki a terciáriusok szürke nagy habitusában, és ezt a legnagyobb áhítattal teszik. Nálunk is egyre többen kéri. Kapható lapunk kiadó hivatalában. Ara 31 P. SSZ. CSONGRÁD. Szeretettel üdvözljük. Kérjük a folytatást. BB. VÁC. Hasonlóképpen örülünk, hogy dolgozni akarsz. Várom a jelzett cikket jövő számunkba. TOBBEKNEK. Ha komolyan akar valaki a Magyar Szentfölddel kapcsolatos zárandokházban öröklakást biztosítani, *lesz rá mód!* Türelem!

Mi lesz a Magyar Szentföld ?

16 szentföldi szentély hű és pontos másolata.

Hol készülnek ezek a másolatok ?

Budapest egyik legszebb helyén, hogy a természet szépsége és csendje elősegítse a lelki elmélyülést.

Mi történt eddig ?

Megvannak a mérnöki tervek és a Magyar Szentföld modellje. Bárki megtekintheti a *Szentföldi Múzeum* disztermében: Bpest, XII. Heinrich István-ú. 3-5. Tel.: 165-626.

Miért építjük a Magyar Szentföldet ?

Hogy könnyebben megérthesse mindenki az Evangéliumot. Hogy aki nem juthat el a Szentföldre, itt lássa a főbb szentélyeket és hazánk fővárosában áldásait ossza a Szentföld. Hogy az 1938. évi kettős szentévnak emléket állítsunk és megköszönjük Istennek sok kegyelmét. Hogy Budapestnek is legyen zarándokhelye, lelki fürdője.

Miképpen jön létre ekkora mű ?

Az isteni Gondviselés által és a jó lelkek segítségével. Ha minden keresztény csak 10 fillért adna rá, már le is tehetnék az alapkövet!

Mi a legfontosabb ?

Szerezzen minél több olvasót a *Szentföld* című havilapnak, mert ebből tudhatunk meg mindent erre a mozgalomra vonatkozólag. *Megrendelhető* a Szentföldi biztosi hivatalnál, Budapest XII. Heinrich István-u. 3-5. Tel.: 165-626. *Előfizetés egy évre csak 1 pengő!*

Miért apostolkodjunk érdekében ?

Mert a Magyar Szentföld felépítése: 1. a lelki kincseken kívül sok felebarátunknak ad munkát és sok művésznek alkalmat tehetségeik fejlesztésére. 2. Budapest új vonzó erővel gyarapszik és sok léleknek szolgál majd boldogságára! 3. Itt sok lelket megtérít majd a Szentföld!

Minden érdeklődésre szívesen válaszol: Szentföldi zárda főnöksége, Budapest XII. Heinrich István-u. 3-5. Telefon szám: 165-626. Póztai csekkszám: 6.063.

LINKE URI DIVAT

MARGIT-KÖRÚT 51. SZ.
Atrium mozgó mellett!

TELEFON: 153-719.

Férfi fehérneműek, divatickek, pyjamák, házi kabátok, nyakkendők, zsebkendők, stb. nagy választékban olcsó és jó minőségben.

Hozott anyagból fehérnemű varrását is vállalom.

Lenkei Lajos Béla

ÓRÁSMESTER, ÉKSZERÉSZ

BUDAPEST, II.,
MARGIT-KÖRÚT 18 SZÁM.

Ezüst, aranyékszerek, órák

Olcsó bérnialási

ajándéktárgyak!

Órajavítások jótállással!

Alapítási év: 1903.

TRUNKHAHN SZÖVET ÖNMAGÁT AJÁNLIJA...

*Közvetlen
a gyártóbolvárosóljon
gyapjúszövetet!*

KÉRJEN MINTÁKAT
TARTÓSSÁGI GARANCIA

ELADÁS: IV. PROHÁSZKA OTTOKÁR-U. 8. VI. TERÉZ-KRT. 8.

MAGYARORSZÁG KATOLIKUS KÉZBEN LEVŐ EGYETLEN POSZTÓGYÁRA!

Ápoljuk a jó zenét! Zene ápolás — lelki ápolás
Közismert és a legjobb

Harmóniumok

nemea orgonahanggal házi használatra, iskolák-, dalárdák-, templomoknak
Magyarországban vezető harmóniumcég, legnagyobb harmóniumraktár:

Hörl Nándor

Budapest, II., Török-utca 8. szám.

Telefon: 516-52 — Fizetéskedvezmény! — Sürgöncim: Harmonihörl.

A szerkesztésért és a kiadásért felelős: P. MAJSAI MÓR O. F. M. szentföldi biztos
Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, XII., Heinrich István-utca 3-5.
Kiadótulajdonos: A Kapisztrán Szent Jánosról nevezett ferences rendtartomány.

Kapisztrán-nyomda Vác. Printed in Hungary. Művezető: Farkass Károly.

Terciárius naptár 1938 május hóra.

4. Szent József oltalmának ünnepe. TBvil.
6. Elsőpénteki önfelajánláséri. TBvil
17. Bailon Szent Paskál I. r. hv. TBvil.
18. Szent Félix I. r. hv. TBvil.
19. Szent Teofil I. r. hv. TBvil.
20. Sziénai Szent Bernardin I. r. hv. TBvil.
21. B. László, Viterbói B. Krispin és Vivaldus I. és III. r. hv. TBvil.
23. B. Bertalan, Benvenut és Gellért I. és III. r. hv. TBvil.
23. 24. 25. Keresztjáró napok
26. Aldoócsütörtök. ÁF. TB.
30. Szent Ferdinánd király III. r. hv. TB.

Erénygyakorlat erre a hónapra: Az Anyaszentegyház május 31-én ünnepli Szűz Máriát, mint minden kegyelem kieszközölőjét. Rendünk történetéből is ismerjük, mennyi kiváltságot szerzett a Szűzanya közbenjárása a szeréji családnak és így az emberiségnek is (pl. Porciunkulai Búcsú). Ezért tiszteljük Őt ezzel a szép címmel: A Szeréfi Rend Királynője. Mi valóban a Szűzanya családja és gyermekei vagyunk! Vigyázzunk tehát, hogy erényei, lelkülete tükröződjön rajtunk. Nem méltó terciárius, akinek szívében és ajkán, de még inkább életében nem lüktet máriás szeretet!

TB = Teljes búcsú csak a rendieknek. TB vil. = Teljes búcsú a világiaknak is. ÁF = Általános feloldozás teljes búcsúval.

Terciárius naptár 1938 június hóra.

1. Mer. Szent Angela III. sz. TBvil.
2. B. Herkulán, Félix és János I. r. hv. TBvil.
3. Hisp. B. András I. r. hv. TBvil. Elsőpéntek.
4. Pünkösöd böjtje (szigorú böjt.).
5. PÜNKÖSD UNNEPE ÁF. TBvil.
8. és 11. kántorböjt (enyhített); 10-én kántorböjt (szigorú böjt).
12. SZENTHAROMSÁG VÁSÁRNAPJA ÁF. TBvil.
13. Pád. Szent Antal I. r. hv. TBvil.
15. ÜRNAPJA ÁF. TBvil.
17. Szent Teofil I. r. hv. TBvil.
20. B. Michelina III. r. özv. TBvil.
24. Jézus szent Szíve ünnepe ÁF. TB.
29. Szent Péter és Pál apostol ÁF. TB.

Erénygyakorlat e hóra: Eletünk célja, hogy hasonlókká legyünk Isten egyszülött Fiának képéhez! Alakuljunk tehát Hozzá naponta! Alljunk Elő reggel-este, és különösen a szentáldozás pillanatában: ebbe a Tükörbe jobbnézni! És minél többször tekintünk bele, annál inkább megismerjük az Úr Jézus Szívének Iónságes erényeit. Gyakran tisztítsuk meg szemünket a bánat könnyeivel, hogy minél alázatosabban emelhessük tekintetünket a Szentséges Képre! Véssük mélyen szívünkbe, hogy egész valónk Szerinte imádjja, szeresse a mennyei Atyát és akit Ő küldött: Jézus Krisztust, és Benne a megváltott lelkeket!

A Ferences Közlöny előfizetési ára:

Magyarországon negyedévre 0'90 P, Romániában és Csehszlovákiában egy évre 5'— P, Jugoszláviában egy évre 50 dinár, Amerikában egy évre 1'50 dollár.

Egyes szám ára: 30 fillér. Megjelenik havonta.

Lapzárta minden hó 12-én. — Megrendeléseket, reklamációkat a FERENCES KÖZLÖNY kiadóhivatala címére: Budapest, XII., Heinrich István-utca 3-5. kéziratokat és a lap szellemi részére vonatkozó leveleket pedig a FERENCES KÖZLÖNY szerkesztősege címére ugyanoda kell küldeni. — Kéziratokat nem adunk vissza. Lapunk közleményeit, cikkeit csak a szerkesztő külön engedélyével szabad más lapban megjelentetni, akkor is csak lapunkra való hivatkozással.

Postatakaréki befizető lapunk száma: 51.581. Telefon: 165-626.